Yıl: 2 • Sayı: 2000/9 • Eylül 2000 • Fiyatı: 750.000 TL (KDV dahil)

kral öldü yaşasın soytarı

Soytarı

ÇİZENLER: ERDAL BELENLİOĞLU • TUNCAY BATIBEKİ • APTÜLİKA • ÖMÜRDEN BAKAÇHAN • YAVUZ UTKUN • SERKAN ALPAY • DEMİR DEDEOĞLU • KEMAL ÇİNTE • SERHAT FİLİZ • BÜLENT KARAKÖSE • ARMAN AKIN • BÜLENT ARABACIOĞLU • BORA FER • MERTUN...

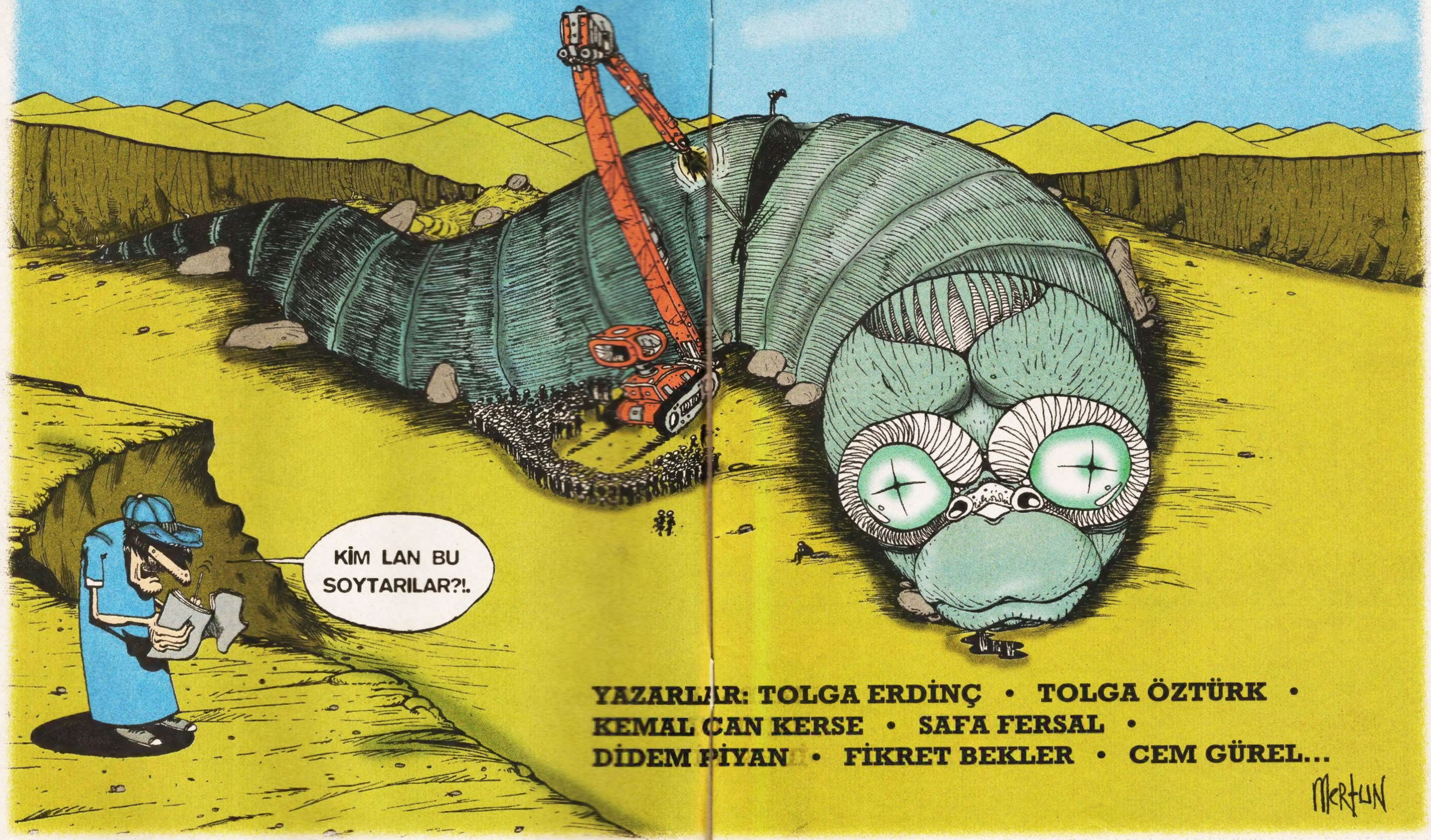

YAZARLAR: TOLGA ERDİNÇ • TOLGA ÖZTÜRK • KEMAL CAN KERSE • SAFA FERSAL • DİDEM PİYAN • FİKRET BEKLER • CEM GÜREL...

MERTUN

soytarı ile kral

Kurşunkalem:
Erdal Belenlioğlu
Çini Mürekkebi:
Tuncay Batıbeki

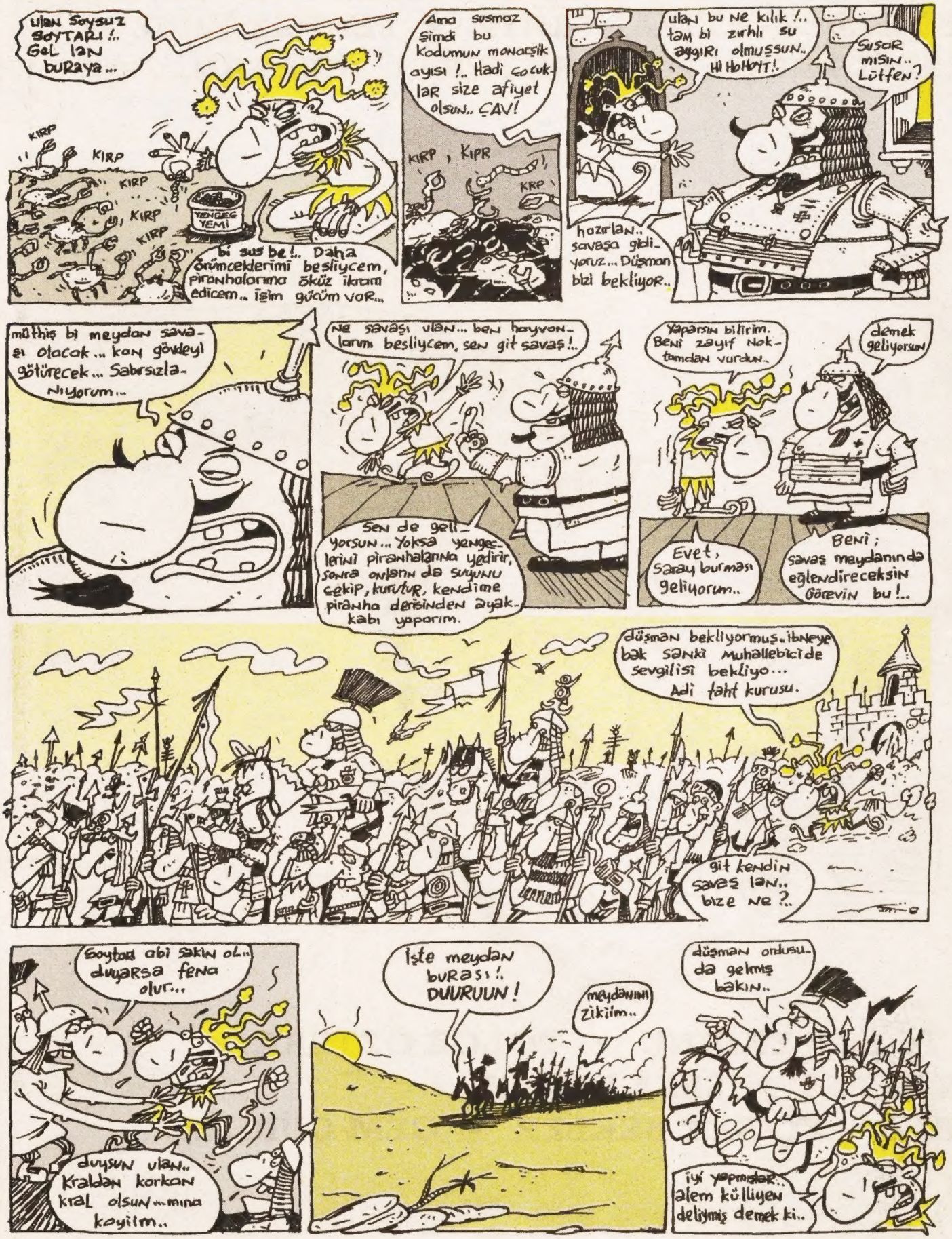

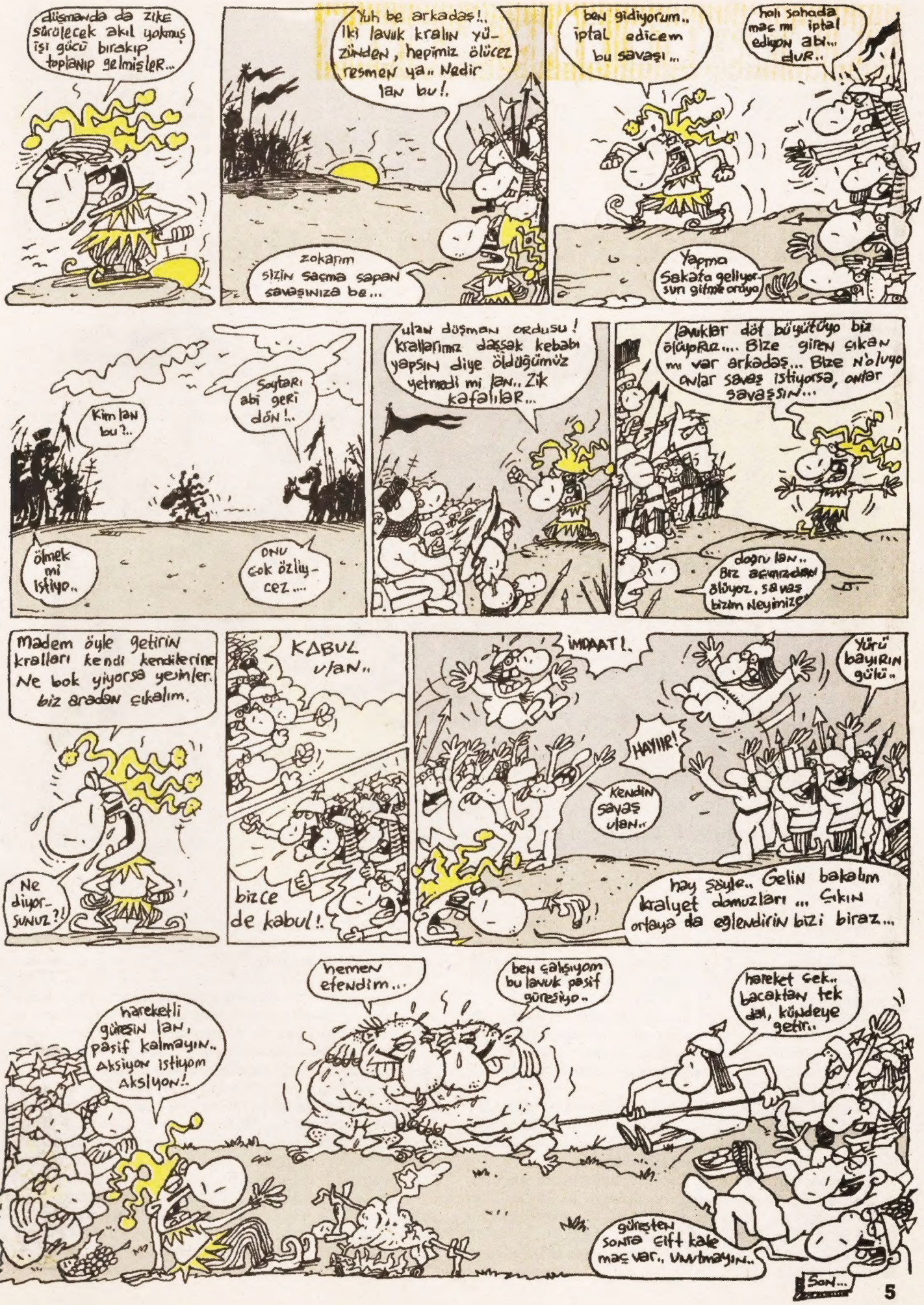
düşmanda da zike sürülecek akıl yokmuş işi gücü bırakıp toplanıp gelmişler...
Yuh be arkadaş!.. İki lavuk kralın yüzünden, hepimiz ölücez resmen ya.. Nedir lan bu!.
zokam sizin saçma sapan savaşınıza be...
ben gidiyorum.. iptal edicem bu savaşı...
hali sahada maç mı iptal ediyon abi... dur..
Yapma Sakata geliyorsun gitme oraya
Kim lan bu?..
Saytarı abi geri dön!..
ölmek mi istiyo..
onu çok özliycez....
ulan düşman ordusu! kralların dağsak kebabı yapsın diye öldüğümüz yetmedi mi lan.. Zik kafalılar...
lavuklar dört büyüttüyo biz ölüyoruz.... Bize giren çıkan mı var arkadaş... Bize n'oluyo onlar savaş istiyorsa, onlar savaşsın...
doğru lan.. Biz açlıktan ölüyoz, savaş bizim neyimize
Madem öyle getirin kralları kendi kendilerine Ne bok yiyorsa yesinler. biz aradan çıkalım.
Ne diyorsunuz?!
KABUL ulan..
bizce de kabul!.
İMDAAT!.
Yürü bayırın gülü..
HAYIR!
kendin savaş ulan..
hay şöyle.. Gelin bakalım kraliyet domuzları ... çıkın ortaya da eğlendirin bizi biraz...
hareketli güreşin lan, pasif kalmayın.. Aksiyon istiyom Aksiyon!.
hemen efendim...
ben çalışıyom bu lavuk pasif güreşiyo..
hareket çek.. bacaktan tek dal, kündeye getir..
güreşten sonra elit kale maçı var.. unutmayın..
SON...

Tolga Erdinç

Uzun Ayşe'nin Belâ Hutbesi

Memerink'e ve Hayat'a...

-ALLA(H) BELAANI VERSİN (H)ERİF GİBİ!.. Çığlığı, bugüne kadar en yüksek perdeden okunmuş beddua olarak, mahalle tarihine Reşat Altını harflerle kazınırken, mahalleli için en alışıldık bir sesi de beraberinde getirmişti:

-Şangıır!..

Bu; kırılan bir pencere camının çıkardığı bir sesti... (Bu sesin, sanki bir insan sözüymüş gibi konuşma çizgisiyle yazılması (-) tabi ki tesadüf değildi. Çünkü mahalle evlerinin pencereleri, "görmüş-geçirmiş"liklerinden dolayı, adeta hepsi birer "kişilik" idi.

Bir Eylül sabahının, "En akşamdan kalma saatlerinde" Uzun Ayşe'nin bugüne kadar okuduğu en baba belâ hûtbesi ile "Şangıır!" sesinin aynı anda duyulması, mahallede yeni bir günün başladığını müjdeliyordu.

O sırada, yarısı dolu, bir kutu bira mahallenin tam ortasından aşağıya doğru ağır ağır yuvarlanmaya başladı. Yuvarlanırken yerde bıraktığı alkol izleri, hiç olmayacak bir filmin açılış jeneriği niteliğindeydi.

Kısa bir nefes toparlama molasından sonra Uzun Ayşe "intro"yu tekrarladı.

-Alla(h) belanı versin (h)erif gibi... Bi kere de kalkıp iş ara, çalış biraz, yedin beni be, yiyesin kafanı iişalla(h)!..

- Sus ulan!.. diye bağırarak karşılık verdi Ekşi Faruk...

Yakın çevrede bulunan insanlar peşpeşe gelen, bağırma, cam şangırtısı ve bira yuvarlanmasından doğan seslere bakıp; Ekşi Faruk'un yine sabaha kadar ne bulduysa içtiğini, karısı Uzun Ayşe'yi dövdüğünü ve Ayşe Ablalarının bu zulme dayanamayarak cinnet geçirdiğini, kocasının içtiği son birayı bir çırpıda alıp kafasına fırlattığını (fakat ıskaladığını), Ekşi Faruk'un kafasını sıyırarak geçen yarım biranın camı kırıp sokağa düştüğünü çabucak kavradılar...

Kavradıklarında bu olaylardan dolayı insani bir üzüntü duydular. Kayıtsız kalamazlardı. Bunun için hep birlikte güçlerini toplayıp yarım şişe biranın peşinden aşağıya doğru koşmaya başladılar.

Yuvarlanmaya devam eden bira kutusu belirli bir hıza ulaşmış, mahalledeki resmi geçidine devam ediyordu. Döküle saçıla bir biranın önlerinden geçişine çok şaşıran diğer mahalle sakinleri, sabah mahmurluğundan olacak; kutuyu bir "Ayak içi" müdahalesiyle durduramıyor, fakat al-

kole olan saygılarından dolayı oturdukları yerden gayri ihtiyari ayağa fırlıyorlardı.

Beklenen müdahale Memerink Ömer'den geldi. Memerink Ömer, elindeki bol şekerli hamal böreğiyle ağır ağır yürürken, kendisine doğru hızla yuvarlanan bira kutusunu ve ardından koşan insanları aynı anda farketti. Üzerine doğru koşan insanlar, adeta rakip forveti ofsaytta bırakmak için, çizgi halinde ileriye çıkan bir defans bloğunu andırıyordu.

Memerink (pas verse ofsayt olacağından) sağ ayağınla kutunun dibine vurup defansın arkasına attı. (Defans bloğu, hep birlikte yan tarafa bakıp "opsayııt!" diye ellerini havaya kaldırdılar. Yan tarafta kaldırımda yatan Beygir Tevfik, geceden kalma votkasını dikleyerek "devaaam!" dedi ve ekledi "Kendi topuna gidiyoo, opsayıt olmaaaz!")

Bol şekerli hamal böreği ile birlikte, defansın arkasına sızan Memerink, havadaki kutuyu yere düşürmeden dizinde sektirerek kontrol etti. Böreğine sağlam bir ısırık attı. Pudra şekerleri rüzgarın etkisiyle rakip defansın yüzüne gözüne saçıldı. Sonra kutuyu göğsünde yumuşattı. İçinde halâ bir miktar biranın bulunduğunu farketti. Tuttu kafaya dikti. Beygir Tevfik bağırdı:

-(H)elal sana, taşacıını yiyiim!..

Memerink bunun üzerine, rakip defansın şaşkın bakışları arasında, böreğinin kalan kısmını Tevfik'e verdi. Sevinç içinde birbirlerine sarıldılar.

* * *

-Amma iş yaptın be çirkef karı... Kim yaptırıcak o camı lan!..

-Kim yaptırıcakmış?.. Benim eski (h)erif yaptırmıcak (h)erhalde, sen yaptırıcan... Yapılsın mezar taşına iişalla(h) alkolik (h)erif!..

-Senin de çenene bi felç insin!..(H)ayır cam neyse, bira da tıraşa bağlandı. Saba(h) saba(h) (h)arman kaldık!..

-Bok iç meymenetsiz (h)erif! Evin (h)er tarafı dökülüyo zaten. Bir şeyi de sen tamir ettir be... (H)ani geçen sene kırılan pencerenin üstüne gaste yapıştırdık ya, (h)ala öyle duruyor. Yok ama; sen yay daşaklarını akşama kadar. İçki iç, cıgaralık iç...

-(H)assittir lan!...Bi kere o gaste var ya, Gaasaraya koyduğumuz maçın gastesi, osurtmuştuk ibneleri!.. Neyse konuyu değiştirmeyelim çabuk bira al bana!..

-Sen önce camı düşün. (H)atta yapılmışken ikisi de yapılsın!

-Ne tıraş ediyon lan sen!..

-N'apıcaz... Bi Gaasaray galibiyeti daha mı bekliicez?

-Ömer nerde? Bakkala yolla bira aldır bana.

-Ömer dışarda. N'aapsın çocuk bayıldı açlıktan börek yemeye gitti. Valla son parayı yavruma verdim. Para mara yok!..

-Yok olasın işalla(h)!..

Bu konuşmalardan sonra, sabah alkolünü yeteri miktarda alamayan ve deliye dönen Ekşi Faruk, karısı Uzun Ayşe'yi yumruk darbeleriyle komalık etmeye koyuldu...

* * *

Memerink Ömer evinin önüne geldiğinde yerdeki iri cam parçalarını farketti. Fonda tekme-tokat- çığlık-küfür sesleriyle kafasını kaldırıp pencereye baktığında; Johnson'ın Cimbom'a attığı frikik golünün artık geçmişte kaldığını, babasının acilen alkole kavuşamadığı takdirde annesinin sezonu kapatacağını, ancak bir sonraki Galatasaray galibiyetiyle aile huzuruna kavuşabileceklerini düşündü. Babasına bira alabilse bütün sorunların geçici bir süre durulacağını, daha çocuk yaşındayken kavramıştı.

Bir şey yapmalıydı. Mahallede ne kadar futbol ve Fener delisi yaşıtları varsa, hepsinin evlerine teker teker uğradı ve onları mahalledeki boş arsaya çağırdı.

Eve döndüğünde dayak-çığlık-küfür sesleri devam ediyordu. Koşarak mutfağa girdi. Kibrit kutusunu aldı, içindeki çöpleri ayırdı. Zaten çürümüş olan tahta döşemeyi bir hamlede kaldırdı. Elverişli ortamdan dolayı iyice büyümüş ve serpilmiş olan tahtakurularından en irilerini kutuya doldurdu. Kaçmasınlar diye de gazete kağıdıyla iyice sardı. Annesinin çeyizinden kalma, boncuk işlemeli yatak örtüsünden bir boncuk kopardı. Kibrit çöpleriyle birlikte cebine koydu.

-Bira alın lan bana!..

-Alım alsın seni!..

Bu bağrışmalar, evde kavganın halâ devam ettiğini gösteriyordu. Memerink hızla evden çıktı. Evin önündeki parça camların en büyüğünü yanına aldı. Börekçiden yalvar yakar bir fişek pudra şekeri kopardı...

Arsaya gelmişti. Yere çöktü. Elindekileri kenara koyarak kazı çalışmalarına başladı. Bir karış büyüklüğünde çukur açtı. Yeteri kadar derinliğe ulaştığında, çukurun dibini düz bir zemin haline getirdi. İçinde pudra şekeri bulunan fişeğin altına tırnağıyla küçük bir delik açtı. Arkadaşların gelmesine daha zaman vardı. Şekeri zeminde özenle dolaştırarak bir dikdörtgen çizdi. Dikdörtgeni tam ortasından, başka bir çizgiyle ikiye böldü ve merkeze bir yuvarlak çizerek orta sahayı oluşturdu. Sonra sırasıyla ceza sahalarını, kale sahalarını ve yayları tamamladı. Kibrit çöplerinden kaleler yaptı. Annesinin çeyizlik yorganından kopardığı boncuğu santra noktasına dikti. İşte her şey hazırdı: Hava güneşli ve açık, saha futbol oynamaya elverişliydi. Sıra en zor işleme gelmişti; şimdi büyük bir çabuklukla kibrit kutusundan iri tahtakurularını sahaya silkeleyecek, ve kaçmalarına fırsat vermeden büyük cam parçasını "stadyum"un üstüne kapatacaktı. Başardı da... Boş kibrit kutusunun ön yüzünü yırttı. Yanık kibritlerle üzerine "FB:0-GS:0", altına "CANLI" diye yazıp camın sağ üst köşesine tükürükle yapıştırdı. Arkadaşları arsaya gelmişlerdi. Kimse önceden görmesin diye, tişörtünü çıkartıp "stadyum"un üstüne örttü. Arkadaşları merak içinde yaklaştılar. O sırada bağırmaya başladı Ömer:

-İşte Yılın derbisiii!.. Fenerba(h)çeee... Gaasaraay!.. Memerink TV'den naklen yayın, şifre yoook, reklam yoook! Bu maç kaçmaaazz!..

Bütün arkadaşları Fener ve futbol delisi oldukları için, bu anonsları ne zaman duysalar kalp atışları hızlanırdı. Öyle de oldu...

-Memerink ne iş lan, ne var orda?..

-Televizonda Fener- Cimbom maçı var, canlı (h)em de...

-Kaç kaç?

- 0-0... Yeni başladı, ama Fener bastırıyo...

-(H)assittir lan! Aç bakalım neymiş?

-Seyretmek istiyosanız adam başı yüzer bin lira kopun abi, yoksa bi tekme koyarım, yayını keserim!..

Biraz Fener deliliği ve biraz da aşırı meraktan dolayı bütün arkadaşları aralarında para toplayıp Memerink'e verdiler...

Memerink paraları alıp cebine koydu. Tişörtünü "stadyum"un üzerinden kaldırdı ve maç başladı. Kendisi maçın sonunu beklemedi. Bakkala koştu. Cebindeki para ne kadar yetiyorsa o kadar bira, artanı ile de bir spor gazetesi aldı...

* * *

-Nerdesin lan döl bulaşığı!.. diye sordu babası.

-Sana bira aldım baba... diyebildi.

-Aferim benim aslan oolum!..

Annesi yüzü gözü morarmış uyuyordu. Arka odaya gitti, gazeteyi açtı. Birinci sayfada kocaman yazılarla "Şampiyonlar Şampiyonu Galatasaray, Real Madrid'i Yenerek Süper Kupayı da Aldı." diye yazıyordu... Ama yine de Fener'in yeni transferleriyle Cimbom'u yeneceğini ve ilerde mutlu bir aile olacaklarını ümit etti. Gazeteyi babasına çaktırmadan çürümüş döşemenin altına soktu. Arsaya gitmek üzere evden çıktı. Maçın sonunu merak ediyordu...

İSTER İNAN İSTER İNANMA

—YAZAN—
Cem Gürel
—ÇİZENLER—
Kemal & Serhat

Devamı arka sayfada

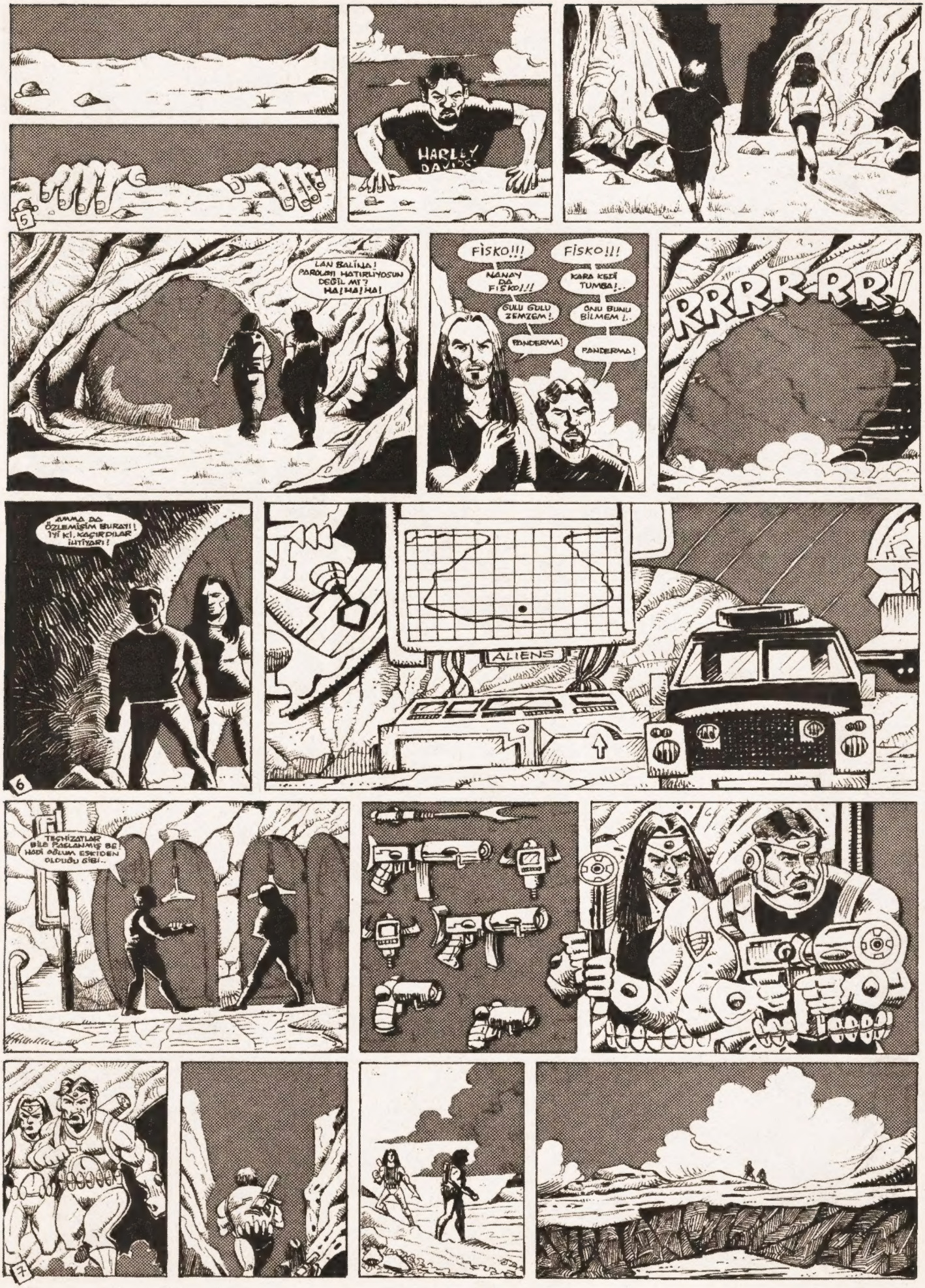
5
HARLEY DAVIDSON
LAN BALİNA! PAROLAYI HATIRLIYOSUN DEĞİL Mİ? HA!HA!HA!
FİSKO!!!
NANAY DA FİSKO!!!
GULU GULU ZEMZEM!
PANDERMA!
FİSKO!!!
KARA KEDİ TUMBA!..
ANU BUNU BİLMEM İ..
PANDERMA!
RRRR-RR!
AMMA DA ÖZLEMİŞİM BURAYI! İYİ Kİ KAÇIRDILAR İHTİYARI!
6
ALIENS
TEÇHİZATLAR BİLE PAKLANMIŞ BE HADİ OĞLUM ESKİDEN OLDUĞU GİBİ..
7

Devamı arka sayfada

İYİSİN DİMİ ABİ? BİRAZ DAHA GEÇ KAL. SAYDIK EVDEKİ BULAŞIKLARI YENİDEN YIKAMAK ZORUNDA KALACAKTI!..
10
HADİ OYALANMAYALIM DERGİYE GEÇ KALDIK!
N'OLDU İHTİYAR! İŞTANBULA MEŞHUR OLMAYA GİDEN TÜRKÜCÜLER GİBİSİN!
DUR OĞLUM, TAKILMA ADAMA! ZATEN ŞOK GEÇİRİYOR! SEN DE BURAYA İLK GELDİĞİNDE MAYMUN OLMUŞTUN ENDİ!
TAKSİM
GİTARCI
KEMAL ABİ, SEN KAL BURDA. BİZİM İÇERDE KISA BİR SÜRE İŞİMİZ VAR!.. DİKKAT ET DE GENE KAÇIRMASINLAR!
İYİ GÜNLER! TALİP BEYİ GÖRÜŞMEK İSTEMİŞTİK!
BİR DAKİKA, HEMEN YENİDEN KENDİLERİNE
MERHABA TALİP BEY, SİZİNLE ÖNEMLİ BİR KONU HAKKINDA GÖRÜŞMEK İSTİYORUZ!
HARLEY DAVIDSON
SELAM, AÇIKÇASI GİRİŞİNİZİ DAHA ÖNCE ZİYARET ETTİĞİMİZİ BİLİYORUZ. ŞİMDİ DE BİR ARKADAŞIMIZI KAÇIRDILAR..

AMAN TANRIM! LANET GRİLER YİNE Mİ GELMİŞLER!.. YAZIK OLMUŞ...
12
YOO! TELAŞLANMAYIN... ARKADAŞIMIZI KURTARDIK. SİZ SADECE BİLİNÇSİZDİNİZ. ZİYANLATIN SİZE!
TAMAM GENÇLER, ANLATSANA... GRİLERİN TÜM İSTEĞİ İNSANLARDAN YARARLANIP MERKEZİ BİR YERDE SONTİP OLUŞTURMAK!!! TEKNOLOJİ! OLABİLİR Kİ... DİĞER BİR SORUNA DAHA İLİŞKİNİZ, EVET...
BİZİM GİBİ DÜNYALARA SALDIP DAĞILLER.. HİÇBİR ŞEYİ GEREKTİĞİN HİSSETMİYORLAR. BİZİDEN DOKU VEYA ÖRNEKLERİ ALIP BİZ ŞEYLER ELDE ETMEYE ÇALIŞIYORLAR
BİZİM GİBİ HİSSETTİKLERİ ANDA BÜTÜN BU EVRENİN SAHİBİ OLACAKLARINI SANIYORLAR. VE BİZİM GİBİ İNSANLARI KAÇIRIP, DENEYLER İÇİN KULLANIYORLAR...
GALİBA ÖTEDİNİZİNİ NE SİZDEN, NE DE BİZİM ARKADAŞIMIZDAN ALABİLDİLER!..
EVET EVLAT HAKLISIN!.. AMA UNUTMAYIN Kİ ONLAR DA BİZİM KADAR İNATÇIDIRLAR VE GELMEYE DEVAM EDECEKLERDİR!..
VE UNUTMAYIN Kİ DÜNYALARI İÇİNDE BARINDIRMAYAN BİR TEKNOLOJİ NE KADAR ÜSTÜN OLURSA OLSUN İNSANLARLA BAŞ EDEMEZ!!
FAKAT, BU ARADA SİZ NASIL OLDU DA ARKADAŞINIZI KURTARDINIZ? ONLARLA BİR ETMEK ÇOK ZORDUR! ANLAMIYORUM, SİZ KİMSİNİZ? NEREDEN GELDİNİZ BÖYLE BİZDEN ÖTE?
13
BUNLARIN CEVABINI DAHA SONRA VERİRİZ SİZE TALİP BEY... FAKAT BÜYÜKBABALARI MI VE SİZ BİZİM İÇİN NE'P ÖNEMLİ OLDUNUZ HERŞEY İÇİN TEŞEKKÜRLER. TEKRAR GÖRÜŞECEĞİZ!.
KISA BİR SÜRE SONRA DERGİNİN ÖNÜ...
HUOOOP! SELAM DIŞARDA Bİ TABUR MANİTA VAR ABİLİYE! ÇABUK KOÇUM!!!
BIRAK OĞLUM YATSIN!! NEREDESİNİZ LAN! DERGİ BASILACAK SİZİ BEKLİYORUZ! Bİ HAYBOLUYORSUNUZ ORTADAN, Bİ DAHA DA BULUNMUYORSUNUZ
AGABEY CEM BENİ SENİ BEKLEDİK BU AY KOÇUM!
OOO! FENNİ ADI GÖZLÜK YAPMIŞSIN KENDİNE!
AL BAKALIM!.. HAYRINI GÖR! SEN BUNLARLA İLGİLENİRKEN BEN YAZIM YAZAYIM
DEĞİŞİK İNSANLARA DEĞİŞİK DAVRANMA
AMAN ABA! ÇOK UĞRAŞTIK BUNLARLA BUAY. ŞÖYLE BİR TONLU FALAN YAP KİMİK İŞ OLDU HAA!
14
TABİİ CEM, ÖZELLİKLE SİKİ TONLU YAPARIM!!!
TIPKI SİZİ DE BİR GÜN YAPACAĞIMIZ GİBİ! GRİ TONLU!..
SOY
SON
Memnuniyetiniz dostlara, şikayetleriniz bize.....
E-Mail: pandermas@yahoo.com

Cep Telefonu Çalan Adam

Yavuz Uktun

BİR AYAĞI ÇUKURDA AŞKLAR GEÇİDİ...

Tolga Öztürk

–Ben sana mecburum Hülya.
–Ah!.. Evet!..
–Her şeyimle seninim hayatı m.
–Durma!
–Kalbimin tek sahibi sensin.
–Evet!.. Evet!..
–Seni deliler gibi seviyorum.
–Hızlı!..
–Sen bambaşkasın sevgilim.
–Daha hızlı!..
–A!.. Bu hakemlerle lig zor biter Hülyacım.
–Ben sana ne diyim Aykut... Yine benden önce boşaldın di mi?

***

–Sevgilim...
–Söyle Hakancım.
–Ben garip bişeyler seziyorum.
–Nasıl gibi?
–Sen beni eskisi gibi sevmiyosun.
–Yok öyle bişey Hakancım.
–Emin misin?
–Tabii ki eminim. Nereden çı karıyosun bunları?
–Adımın Erkan olmasından, ama bana iki saattir Hakan demenden çı karıyorum...
–Kem...
Küm...

***

–Sen beni umursamaz oldun Altuğ.
–...
–Altuğ?
–...
–Altuğ ben kime konuşuyorum iki saattir?!
–...
–Allah belanı versin emi Altuğ!
–Üç sevgilim...
–Üç mü?.. Ne üçü?
–Saatin üçü tabii ki.
–Ne saati ulan sevgilim?!
–Sen saati sormadın mı Ayş ecim?
–Ühhüaaaaa!

***

–Bernacım sinemaya gidelim mi?
–Sinemaya?..
–Elbette...
–Bu sıcakta?..
–Öyleyse kıyıda gezelim. Ne dersin?
–Kıyıda?..
–Niye olmasın ki?
–Bu kalabalıkta?
–O zaman bara filan gidelim. Hı?
–Bara?..
–Evet...
–Bu saatte?..
–Sen söyle o zaman Bernacı m. Ne yapalım?
–Ay ne biliyim... Sinemaya gidebiliriz mesela...

***

–Şu banktaki herif kim Asuman? Cevap ver!!
–Ne bankı? Hangi herif?
–Bilmiyomuş numarası yapma! Herif sana bakıp gülümsedi.
–Bıktım senin kıskançlığından Teoman. Ne biliyim, adamın biri işte.
–Peki şu takım elbiseli?.. Herif resmen seni süzüyo. Hatta gözleriyle soyuyo! Buna ne diyeceksin?
–Boku yedim diycem...
–Biliyodum zaten aadi Asuman. İtiraf et, sevgilin di mi?
–Hayır Teomancım. Babam...

** Bi dakka aşkım, bi dakka... Gazete bayiindeki lavuk sana gülümsedi mi, yoksa bana mı öyle geldi? Tamam da, nedir yani?*

Kâinat Berduşları

Tuncay Batıbeki

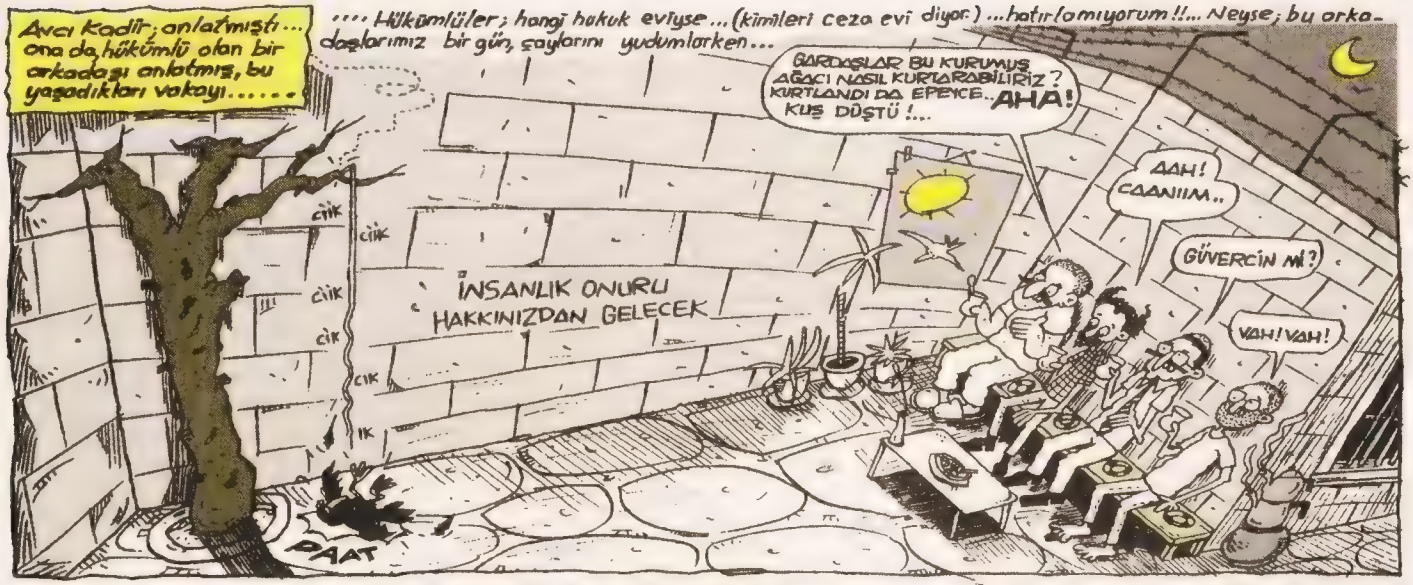

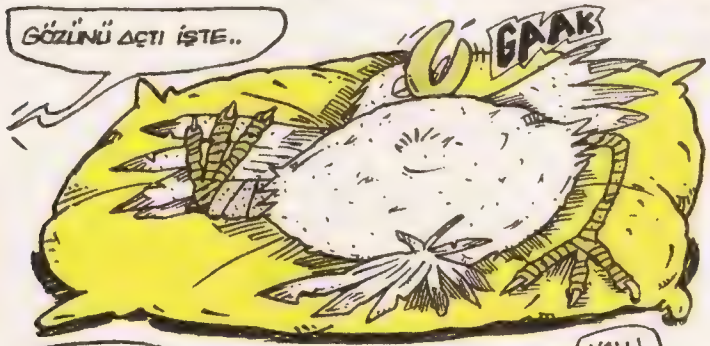

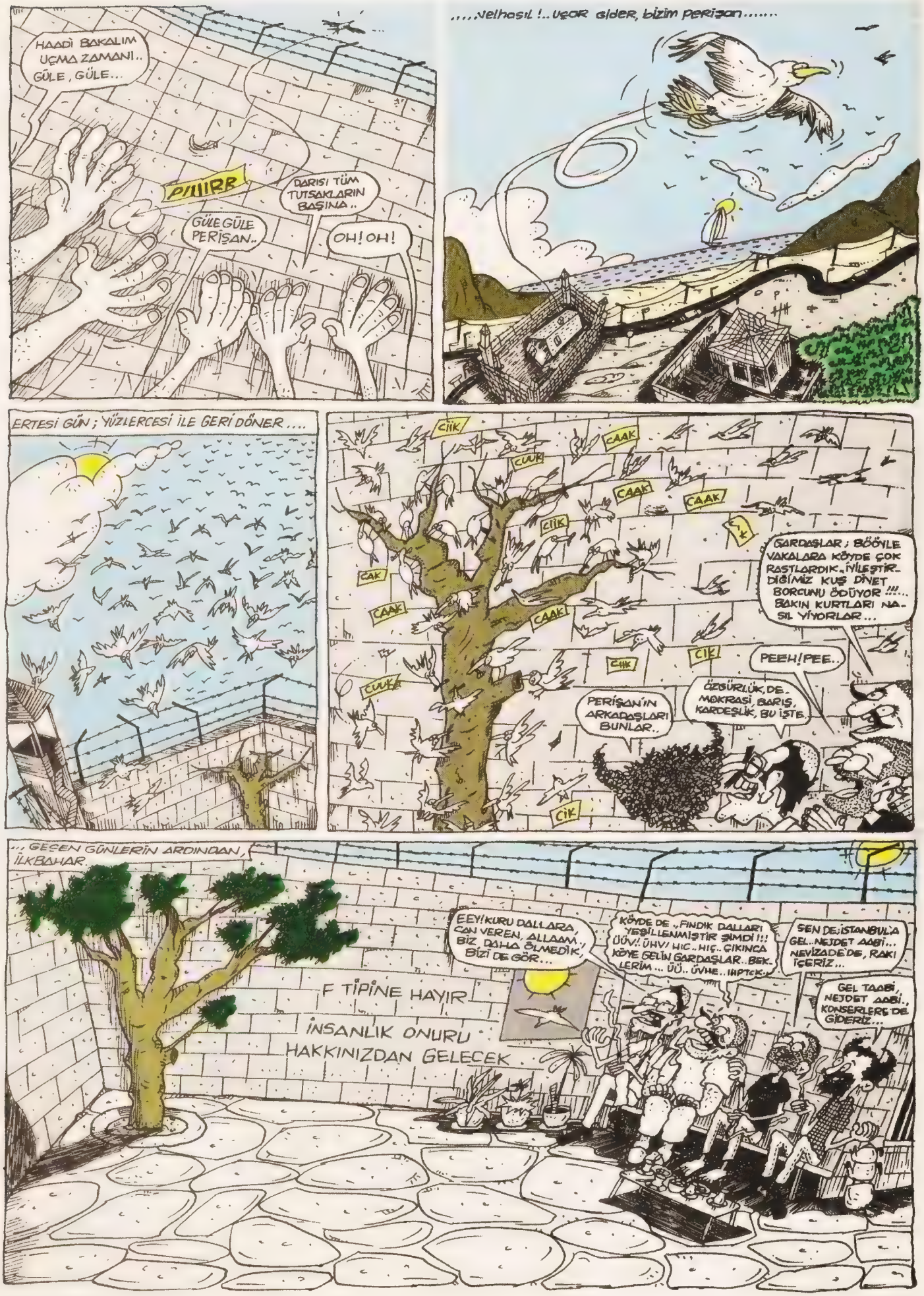
HAADİ BAKALIM UÇMA ZAMANI.. GÜLE, GÜLE...
PIIIRR
GÜLE GÜLE PERİŞAN..
DARISI TÜM TUTSAKLARIN BAŞINA..
OH! OH!
.....Nelhasıl!..UÇAR GİDER, BİZİM PERİŞAN.....
ERTESİ GÜN; YÜZLERCESİ İLE GERİ DÖNER....
CIIK
CAAK
CUUK
CAK
GARDAŞLAR; BÖÖYLE VAKALARA KÖYDE ÇOK RASTLARDIK..İYİLEŞTİRDİĞİMİZ KUŞ DİYET BORCUNU ÖDÜYOR!!!... BAKIN KURTLARI NASIL YİYORLAR...
PEEH! PEE..
ÖZGÜRLÜK, DEMOKRASİ, BARIŞ, KARDEŞLİK, BU İŞTE..
PERİŞAN'IN ARKADAŞLARI BUNLAR..
...GEÇEN GÜNLERİN ARDINDAN, İLKBAHAR
EEY! KURU DALLARA CAN VEREN, ALLAAM.. BİZ DAHA ÖLMEDİK, BİZİ DE GÖR...
F TİPİNE HAYIR
İNSANLIK ONURU HAKKINIZDAN GELECEK
KÖYDE DE..FINDIK DALLARI YEŞİLLENMİŞTİR ŞİMDİ!!! ÜÜV!.. ÜHV! HIÇ..HIÇ..ÇIKINCA KÖYE GELİN GARDAŞLAR..BEKLERİM... ÜÜ.. ÜVHE..HPTCK..
SEN DE İSTANBUL'A GEL..NEJDET ABİ... NEVİZADE'DE, RAKI İÇERİZ...
GEL TAABİ, NEJDET ABİ.. KONSERLERE DE GİDERİZ...

t u r g u t d e m i r

a s l ı n d a e n g ü z e l h i k a y e l e r i i n s a n l a r k e n d i s i y a ş a r

s o n u n d a h e r ş e y b i r g ü n g e ç m i ş o l a c a k t a m a m d a
e n g ü z e l g e ç m i ş b i r l i k t e b ı r a k ı l a n g e ç m i ş d i r

KOLOMBİYA HAPİSHANESİ
2 ŞUBAT 1951 / 21.30
AC3

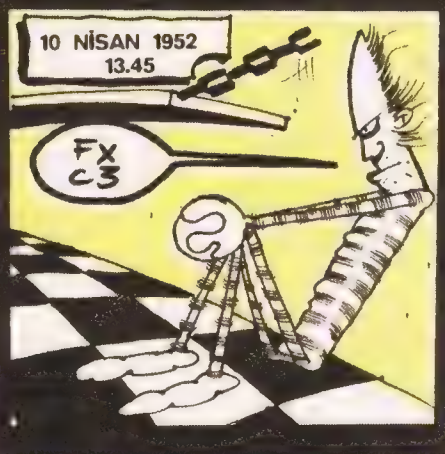
10 NİSAN 1952
13.45
Fx c3

24 HAZİRAN 1959
09.06
Ke4

7 ARALIK 1965
23.50
b5

1 EKİM 1966
07.00
A e6

19 KASIM 1971
06.40
Kf2

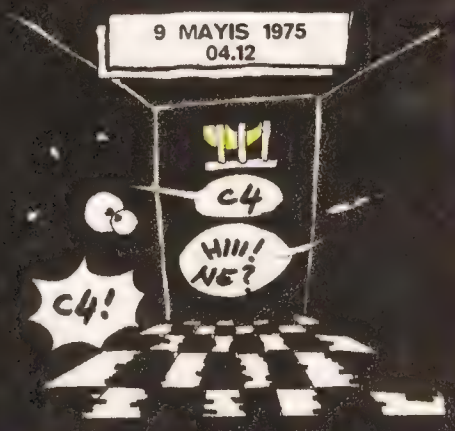
9 MAYIS 1975
04.12
c4
HIII! NE?
c4!

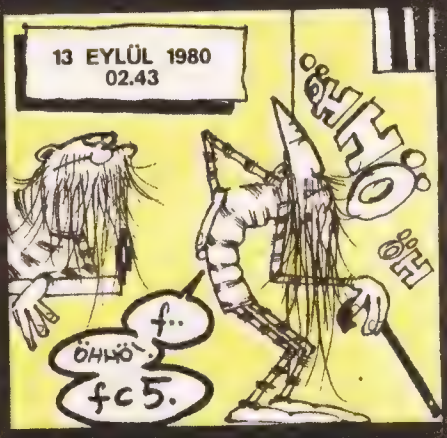
13 EYLÜL 1980
02.43
ÖHHÖ
ÖH
f..
ÖHHÖ
fc5.

23 MART 1989
16.09
V d5

17 NİSAN 1996
22.00
Ş f4

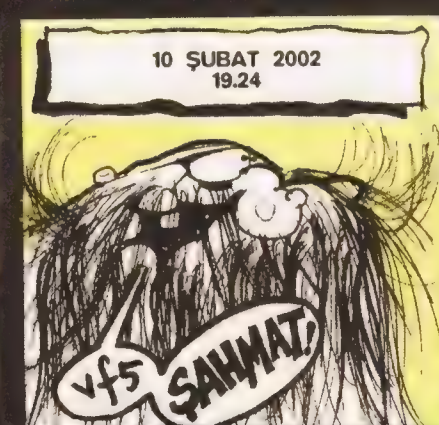
10 ŞUBAT 2002
19.24
vf5
ŞAHMAT!

19.25
Bİ OYUN DAHA ?
SIKILDIM.
SONRA OYNARIZ.

KAHİRE'NİN MOR GÜLÜ

Fikret Bekler

Film meraklısı öykü kahramanımız, gece uyku tutmayınca kalkıyor; daha önce yedi - sekiz kez seyrettiği Woody Allen'ın "Kahire'nin Mor Gülü" filmini videoya koyuyor ve başlıyor seyretmeye...

Sinema meraklısı film kahramanı kız, film değişmese bile her gece sinemaya gidiyor. Aynı filmi defalarca izliyor. Son oynayan filmin başrolündeki karaktere de aşık. Kız, bir gece yine film seyrederken; başroldeki karakter, beyazperdeden çıkıp sinema salonuna giriyor. Film içindeki diğer karakterler, arkasından sesleniyorlar falan, ama adam onları takmıyor. Bu durum bizim kızın da işine geliyor. Filmin kahramanıyla aralarında bir aşk başlıyor.

Öykü kahramanımız, "Ben bu filmi daha önce seyretmiştim" diyerek televizyona giriyor ve kız ile adamı arıyor. Onları bir çalılıkta buluyor. Başroldeki, pantolonunun fermuarını kapamaya çalışırken "Bakın" diyor. "Açıklayabilirim" O sırada kızcağız kenarda ağlıyor "Ühühüü... Bu da mı gelecekti başıma? Ühüüü" Memoli'nin dizideki sevgilisi Meltem Cumbul "Ahlaksız, pis herif!" diye bağırırken, romantik komedilerin aranılan yıldızı Meg Ryan "Ağlama kızım" diyor. "Tamam bitti. Her şey düzelecek" Yeşilçam filmlerinin dertli, çökmüş, sert mizaçlı Iraz Ana'sı yaklaşıyor. Entarisinden çıkardığı tabancayı kıza uzatıp "Al" diyor. "Temizle namusunu" Kız, silahı alıp ateş ediyor. Adamcağız "Naayır, Nolamaz!" diyerek yere yığılıyor. Her taraf salça kokuyor. Kız "Bedenime sahip olabilirsin, ama ruhuma asla" deyip, silahın duman tüten ucuna üflerken Meg Ryan bağırıyor. "Göremiyorum, göremiyorum, kör oldum!" Öykü kahramanımız, vahşeti görmesin diye elleriyle kapadığı Mag Ryan'ın gözlerini açıyor.

Bütün bu karmaşayı duyan Woody Allen, ilk uçakla New York'tan geliyor ve filminin oynadığı televizyona girip bağırmaya başlıyor. "Çabuk bana bu öyküyü yazanı bulun. Filmimi berbat etiği yetmiyormuş gibi bir de beni taa buralara getirdi!" Öykü kahramanımız, "Ben hesapta öykünün başkişisiyim" diyor. "Yazar beyefendi bana isim bile vermedi. Sıçarım böyle öyküye!" Ve kağıttan çıkıp gidiyor.

Ben, öyküm tehlikeye girdiği için panik oluyorum. Alelacele önce öyküye giriyorum sonra televizyona. Woody'nin yanına gidiyorum. "Ne bu rezalet?" diyor. "Sen buna öykü mü diyorsun? Kendi yarattığın bir tek karakter vardı. O da kaçtı. Şimdi finali nasıl bağlayacaksın bakalım?" Ben gak guk edip "Yeni karakterler yaratmaktansa, hazır popülerleri kullanmak hem daha ucuza geliyor, hem öykü ticari açıdan daha çekici oluyor" derken öykü kahramanının telefonu çalıyor. O çekip gittiği için ben bu telefonu açmak için televizyondan çıkıyorum. Arkamdan Woody sesleniyor. "Oooh. Öyküyü sen yazıyorsun nasılsa. Çaldır bir telefon, kaç yanımdan. On ne ala memleket!" Ben telefona bakıyor, sonra ahizeyi bırakıp televizyona sesleniyorum. "Hey Woody, telefon sana. Tanrı arıyor. Kendisiyle ilgili oyundaki bir kaç sahneyi değiştirmezsen, cennettekiler her pazartesi akşamı çaldığın klarnetten mahrum kalacaklarmış!"

"Ooo" diyor. "Herkesin lafıyla oyun değiştireceksek yandık. Yok de yok" Ben telefonu kapatıp televizyona dönmek üzereyken aklıma fişi çekmek geliyor. Çekiyorum televizyonun fişini, bitiriyorum hepsinin işini. Woody Allen'ı aylarca arıyorlar. Bulamayınca, eski karısı Mia Farrow ile Uzakdoğulu evlatlık sevgilisi arasında büyük bir miras kavgası başlıyor. Üzülüyorum.

Hayata Dair...

S. Demir Dedeoğlu

TEYZEM...

KISA BİR SÜRE ÖNCE ONU ÖLÜMCÜL BİR HASTALIKTAN KAYBETTİK... 8 YILA YAKIN MÜCADELE ETTİ... HAYAT DOLU, POHPOHLANMAYA BAYILAN, ÇOK GÜZEL SARMA YAPAN, HERKESİN SAHİP OLAMAYACAĞI BİR TEYZEYDİ...

HATIRLAR MISIN MÜJDE AR'IN OYNADIĞI "TEYZEM" FİLMİNİ? İNSAN, ORADAKİ "KÜÇÜK UMUR" ROLÜNÜ GERÇEK HAYATTA BİR PARÇA YAŞAYACAĞINI NERDEN BİLEBİLİR?..

ÇOĞU ZAMAN BUNUN HAKSIZLIK OLDUĞUNU DÜŞÜNDÜM! HEM DE ÇOK BÜYÜK HAKSIZLIK!!! ÇÜNKÜ SAHİP OLDUĞU EN UFAK ŞEYE KADAR HEPSİ BİR ANDA ALINDI... SORULMADAN...

İNSANLARIN ACİZLİĞİ... HİÇBİŞİİ YAPAMAMASI... BİRER KUKLAYIZ, SADECE İZLEDİK...

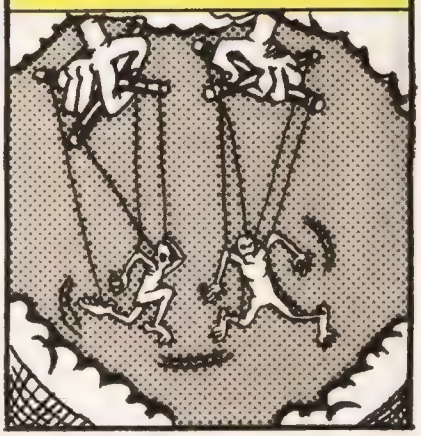

TEYZEMİ KAYBETTİĞİMİZİN AYNI GÜNÜ UZAKTAN BİR AKRABAMIZIN ÇOCUĞU OLDU... İNSANLAR BİRAZ GÜLÜMSEDİ... BÖYLE BİR OYUNUN PARÇASI OLUP DA...

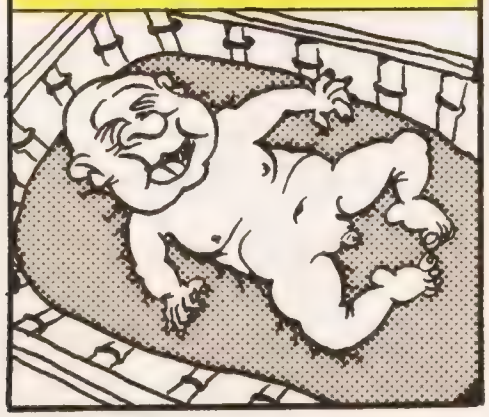

OYUNUN DIŞINA ÇIKAMAMAK İNSANI DELİRTİYOR...

ELİMİZDEN GELEN SADECE KAYBETMEYE ALIŞMAK... KIRILMAK... OYUNA DEVAM...

AYNIYLA VAKİ PAŞA HİKAYELERİ

Kemal Can Kerse

Kumburgaz Sefilleri

Yaz, yine gelip çatmıştı. Yaz mevsimi deyince bizler göçmen kuşlar gibi kahveyi terk ederdik. Hafta arası akşamları Sultanahmet, hafta sonları da Kumburgaz, Büyükada veya arabalı bir arkadaş bulursak Şile falan, öyle geçirirdik yazlarımızı. Bize en hesaplı Kumburgaz gelirdi. Hem ortamı, hem de denizi güzeldi o zamanlar. Ama o da bize çok yorgunluk veriyordu. Pazar sabahı erkenden yola çıkıp, akşam da geç vakit dönerdik. Pazartesi hurma gibi olup, çoğumuz işi kırardık (çalışanlar tabii). Yok, bu böyle olmayacaktı! Kapağı oraya atmalıydık. Sezonluk bir yer tutmaya karar verdik. Hiç de haddimiz değildi, ama şartları zorlamamız gerekiyordu. Yedi kişi bir araya gelmemize rağmen bir oda bile tutamıyorduk. Araştırmalarımız bizim için en uygun olanının çadır kurmak olduğunu gösteriyordu. Sorun, çadır bulmaktı. Çadır fiyatları, sezonluk ev fiyatları gibiydi. Semtte çadır operasyonuna giriştik. Sonunda bir gurup arkadaştan kullanmadıkları, büyük bir çadırları olduğunu öğrendik. Kendilerine yenisini aldıklarını, eskisini bize hibe edeceklerini söylemişlerdi. Dört ayak üstüne düşmüştük. Hafta sonu yüklendik çadır çuvalımızı ve malzemelerimizi doğru Kumburgaz'a gittik. Güzel bir kamp yeri bulmuştuk. Hem de hesaplı. Kamp kadromuz şöyleydi: Büyük İbo, Siyaset İbo, Vural, Eko, Mehmet Ali, Güven ve Bendeniz. Hemen işe koyulduk. Çadır çuvalı açtık. İçinden çadır bezine benzeyen bir şey çıktı, ama çadıra benzemiyordu. Küflüydü, nem kokuyordu ve 5-6 tane girişi vardı! Evirdik, çevirdik bir şeye benzetemedik. Her tarafı yırtık içindeydi. Çadırı bize hibe eden arkadaşları saygılarımızla (!) bol bol andık. Artık geri dönüş yoktu. Büyük bir azimle çadırı kurmaya başladık. Delikleri, yırtıkları tellerle, iplerle kapamaya çalıştık. Bizler böyle uğraşırlarken kampın veletleri etrafımıza toplanmış, birbirlerine sesleniyorlardı:

-Çocuklar gelin! Kampımıza çingeneler gelmiş, bakın!!!

Aslında çingenelere haksızlık ediyorlardı. Rüzgarlıbahçe çadırımızı kurmuştuk. Her taraftan püfür püfür hava geliyordu. Bu sıcakta daha ne istiyorduk ki!.. Oturduk, eksiklerimizi tespit etmeye başladık. Eh, bir sezon burada kalacaktık ya!.. Çaydanlık, çay bardakları, tepsi ve diğer ihtiyaçlarımızı kağıda döktük. Büyük İbo alışveriş işini gönüllü olarak üstlendi.

-Ben harcamaları yaparım, sonra yediye böleriz, dedi.

Yanına yardımcı olarak Siyaset İbo'yu da aldı, gittiler. Yiyecek bir şeyler de almalarını söylemiştik. Aramızda para sıkıntısı çekmeyen tek arkadaşımızdı Büyük İbo. 1, 1.5 saat sonra İbolar elleri kolları dolu bir şekilde döndüler.

-Ne lan bu kadar koli, paket? Marketi mi soydunuz, dedim.

-Arkadaşlar, bize lazım olan her şeyi aldım. Hiç merak etmeyin, dedi İbo.

Paketler açıldıkça bizler şoklara giriyorduk. Kristal kesme çay barakları, tabakları. Kaşıkları bile kesme cam. Paşabahçe'nin en lüks takımları. Böylesi hiçbirimizin evinde, misafirler için bile yoktu. Çelik çaydanlık, porselen demlik, sabunluk, diş fırçalık, elbezleri, renkli peçeteler, daha neler neler... Eminim Kumburgaz'da hiçbir evde olmayan lüks takımlar, bizim Rüzgarlıbahçe çadırda mevcuttu. Yiyecek olarak da en pahalılarından hazır gıdalar!..

-Ulan İbo, sen n'aptın? Bunları kim kullanacak? Yahu Paşalıysak paşa çocuğu muyuz biz be?.. Kaç para verdin bunlara, dedim.

-..... TL verdim. Adam başına .....TL düşüyor, dedi.

Artık sözlü saldırılarımız fiziksel saldırılara dönüşmüştü. Çünkü göçmüştük! Neredeyse bir sezonda harcayabileceğimiz parayı İbo bir saate sığdırmıştı.

-Tamam ulan! İster verin, ister vermeyin. Size iyilik yaramaz. Biraz zevk sahibi olun. Ben sizinle beraber olayım diye Antalya'ya bile gitmedim. Siz benim kıymetimi bilmiyorsunuz, dedi İbo. (İbo'ya olan borcumuzu yaz sonuna kadar taksitlerle ödedik...)

Artık olan olmuştu. Bu takımların keyfini çıkarmamız gerekiyordu. Güzel bir çay demledik. Çay takımlarının başına bir kaza gelmesin diye o kadar nazik hareketler yapıyorduk ki, çadırın etrafındaki bizi seyreden o veletlerin seslerinden anladık.

-Çocuklar bakın, buraya çadır kuran çingeneler üstelik ipneymişler de...

Kumburgaz'daki ilk akşamımızdı. Oradaki arkadaşlara havamızı attık. "Artık biz de buralı olduk, sezonluk ev tuttuk" diye. Çadırdan bahsetmeden. İlk gecenin sabahı hepimiz kısmi felçlerle kalktık. Olsun, nasıl olsa bağışıklık kazanırdık! Kumburgaz'a genellikle cuma akşamları gelip, pazartesi sabahları geri dönüyorduk. Çadıra ne zaman gelsek içeride yatan bir iki insan buluyorduk. Biz gelince terk ediyorlardı çadırı. Komün hayat işte buydu canım?!. Ama bazı ukalalar da çıkmıyor değildi? Çadırın bizim olduğunu ispatlamamız gerekiyordu. Yani her hafta sonu geldiğimizde bir iki garibanı ya da bir iki sokak köpeğini dışarı çıkarmamız gerekiyordu. İşin güzel yanı hiçbir eşyamız kaybolmuyordu.

İlerleyen haftalarda çadır sefilliği çekilmez hale gelmeye başlamıştı. En son olay da bu sefilliğin tuzu biberi olmuştu. Eko arkadaşımızın çadıra kız atma eylemi, kıza çadır atma olayına dönünce (İkili muhabbet sırasında çadır başlarına çökmüştü) çadır hayatına son vermeye karar verdik. Eşyalarımızı çantalarımıza doldurduk. Çadırı da olduğu yerde bıraktık. Takıldığımız kafeye gittik. Orada durumumuzu bilen bir arkadaş bize ucuz bir ev bulduğunu söyledi.

-Koskoca bir oda, mutfak ve tuvaleti var. Sorun ikna edebilmek. Bekar ve kalabalık olmanız problem. Çünkü yan odalarda aileler kalıyor. Ama ben geçen sene bir arkadaşla kalmıştım. Beraber gidip bir şansımızı deneyelim, dedi.

Mehmet Ali ve Güven bize katılmayacaklarını söylediler. Beş kişi kalmıştık. Hemen kaktık gittik. Güzel bir sahil sitesi girişine tek odalı 5-6 baraka yapmışlar. Sitenin masrafları çıksın diye ailelere kiraya veriyorlar. Sahipleri yaşlı bir karı koca. Bütün şirinliklerimizi takındık. İkna konuşmalarına başladık. Aile ortamına bekarları alamayacaklarını söylüyorlardı. Umulmadık bir şey oldu! Diğer odalar-

da kalan bayanlar bize destek oldular. Rahatsız olmayacaklarını söylediler. Eh, hepimiz artist gibi çocuklardık yani! Odayı kapmıştık. Tabii sitenin kurallarına uymak şartıyla. Site önünden denize girmemek, kız arkadaş getirmemek, içki içmemek vs. vs. gibi kurallara uymamız gerekiyordu. Anahtarı alıp hemen odamıza yöneldik. Çadırdan sonra bizim için şahane bir ortamdı bu. Büyük İbo, hemen ondan beklenen tespiti yaptı.

-Çocuklar, önce burayı bir kireçle boyamalıyız ki mikroplar ölsün. Sonra duvarlara plastik boya, kapılara yağlı boya ister. Yerler de beton, halı kaplamamız gerekir, dedi.

-Hastir lan! Buraya beş kuruş masraf yapmayacağız. Kirasını verebilelim yeter. Beğenmiyorsan git otelde kal, dedik.

-Tamam ulan siz bilirsiniz. Ben katılmıyorum. Siz dördünüz kalın. Ne haliniz varsa görün, arada bir ziyaretinize gelirim, dedi.

O gün hepimiz evlerimize döndük, gerekli eşyalarımızı almak için. Siyaset İbo'yla ben bol bol kitap, kaset ve teyp aldık. Vural'la Eko da bol bol giyecek şeyler almış. Ertesi gün geldik ve yerleştik. Göçebe hayattan, yerleşik düzene geçtiğimiz için, işbölümleri ve uyulması gerekli kuralları tespit ettik. İbo'yla ben kitap okuyarak, müzik dinleyerek kafa dinlemeye çalışıyorduk. Vural ve Eko ekürisi ise sürekli yemek yiyip, kız peşinde koşuyorlardı. Her şey çok güzeldi. Komşularımız da... Özellikle yan komşumuz ve iki genç kızı.

Ufağı 16, büyüğü 18 yaşında. Boy, endam, fizik fazlasıyla yerinde. Boyları 1.80 ve 1.85 hani neredeyse bana yakın! İki tahrik bombası sürekli yanımızda. Biz masumuz. Babaları hafta sonları katılıyor onlara. Bizler hafta araları da gelmeye başlamıştık. Anneleri bize yaptığı yemeklerden veriyordu. Kızlarla da aramız çok iyiydi. Dört arkadaş dışarıya çok belli etmesek de en azgın dönemlerimizi yaşıyorduk. Gerçi bunlar hayali fantezilerin pek dışına çıkmıyordu. Bir akşam kapı önünde komşumuz ve iki kızıyla oturup muhabbet ediyorlardı. Çay demlemişlerdi. Anne komşu bize dedi ki:

-Çocuklar sizin evde fare var mı?

-Yok abla hiç rastlamadık.

-Ya bizim damda onların tıkırtılarından sabaha kadar uyuyamıyoruz. Kızlar da çok korkuyorlar. Doğru dürüst yatamıyorlar bile. Sizin odada yatacak fazla yer var mı?

-VAR ABLA!!!

Ulan n'oluyordu, dördümüz aynı anda aynı şeyleri düşünerek. Öyle bir haykırmıştık ki. Bütün niyetimiz fikrimiz aşikar meydana çıkmıştı.

-İyi o zaman çocuklar. Kocam bu akşam geliyor. Onu iki gün idare edin, sizde kalsın. Biz çok sıkışıyoruz. Biraz rahat edelim dedim, dedi.

Dördümüz göz göze geldik. Kadın bizi güzel oyuna getirmişti. Çok büyük gaf yapmıştık, çok büyük... Tamam kadın bizlere kızlarını emanet ediyordu. Beraber çay bahçesine, lunaparka falan gidiyorduk (gündüzleri bizle göndermiyordu o hariç). Ama bu dört abazana, kızlarını yatıya emanet etmezdi herhalde. Kocasıyla idare etmek zorunda kalacaktık. Buna da dayanamadık. Çaylarımızı bile bitirmeden kalktık. Yolda birbirimize bağıra bağıra tartışıyorduk.

-N'aaptık lan biz! Sözleşsek aynı anda böyle haykıramazdık. Her şey bitti. Artık onların yüzüne bakamayız. Geri dönsek herifi bizim odaya kakalayacaklar. O salak herife tahammül edemem. Hırsımı ondan alırım. Bir kazaya kurban gider valla, dedi Vural. Eko da ona katıldı.

Vural adam için sakar demekte haklıydı. Adam geçen hafta sonu geldiğinde mumya gibi sarılıydı. Bisikletten düşmüş, ama eşekten düşmüş karpuz gibiydi. Trenden düşsen o kadar yaralanman mümkün değildir. Biz o akşam odaya dönmedik, sabahın altısına kadar dışarıda oyalandık. Sabah da çantalarımızı toplayıp Kumburgaz'ı terk ettik. Sezonu erken kapatmıştık. Ama yaz daha bitmemişti. Başka rezillikler bizleri bekliyordu...

Tekrar buluşmak dileğiyle. Hoşçakalın. Soytarı ve Solakla kalın...

SCORPIONS

Eşek Hangi Yandan (3)

Bülent Karaköse

Devamı arka sayfada

Bu Bey bizim partidense, ya öbürü kimdi?..
Öbürü de öbür partiden...
Amanın, biz yanlış bir halt mı ettik?..
Hemi de nassıl?..
Peki, bu iş nasıl olmuş? Biz o adamı trenler de tuttmak mı?.. Yollarda durdurmadık mı? Yerlerde koymadık mı?
Öyle ama "eşşeği" hiç hesaba katmadınız mı? Sizin oyun oynadığınızı anlamış, bir eşşeğe binmiş, dağa vurmuş kestirmeden gelmiş...
Tuuu... heyvah!.. Sen bu memleketin adamı da da eşşeği hiç hesaba katma... Eşeğin hakkı yenir mi?

Eşşek bu. Dağ demez, bayır demez, şusadan giden otomofil kaç para eder. Eşşek bir kere dağa vurdu mu benzini yok, yidek parçası yok, kuş olur uçar bu eşşek... Şusadaki tomofili, şurda kor geçer.

Bizim adam «canım, hepsi iyi ya, söylediği laflardan o adamın öteki partiden olduğunu da anlamadınız mı?» dedi.

İşte mesele böyle böyle. Bizim memleketin öteki partiden adama yaşa deyi bağırdığını duyunca, gazetalar hep birden öteki partiye aktarma olduk deyi yazmışlar. Tövbe olsun yalan, şart olsun yalan... İşin aslı bu. Hamdolsun, hep bizim partideniz...

Di haydi bizim çiftliğe... Ötelin kapısında yaylı bekleyo. Birez de çiftliğe misafir olun. vallaha, billahi yalan! Hep bizim partideniz. Bir eşşeğin oyununa kurban gittik.

A Bey, nutuk verirken laf mı anlaşılır, dedim. Alkış bi yandan, davul zurna bi yandan... Millet coşmuş, "yaşasın hürriyet" diye bağırıyor. Nutku dinlen mi var? Bir «vatandaşlar»dan gayri duyulanı yok...

BİTTİ

BÜLENT KARAKÖSE

SAFA'had'NAME

MİNİ MEYHANE ANILARI

Nevizade, nam-ı diğer adıyla meyhaneler sokağı... Yazarların, çizerlerin, sinemacıların, sinyalcilerin, "alo"cuların, dilencilerin, öğrencilerin; kısacası hemen her meslekten insanın uğramadan edemediği mekan... Beyoğlu bir devletse burası da o devletin başkenti sayılır. İFFET HANIM İLE SABRİ BEY kitabımı bu sokakta aç bilaç dolanırken yazmıştım. Hemen köşedeki MİNİ MEYHANE'de Oktay Güzeloğlu'yla kelimelerin belini kırarken, Küçük İskender tam karşıdaki evinden bize el sallar, selamlaşırdık. Sonra ben Oktay Ağabey'in sponsorluğuyla iki şişe şarap alır, Küçük İskender'in yanına çıkardım. Evi çatı katındaydı ve özellikle yağmurlu havalarda dam aktığı için oraya buraya leğenler koyardık - ki, hatta İskender bu yağmur sularıyla saçlarını yıkamıştır.

Kitabıma başladığımda belirli bir kalacak yerim yoktu. Oktay Güzeloğlu yine imdadıma yetişmiş, Solakzade Sokak'taki Tomris Apartmanı'nda bulunan dairesini bana tahsis etmişti. O zamanlar HİÇ dergisinin filizlenmeye başladığı zamanlardı.

MİNİ MEYHANE'ye (Tolga ve Hasan da müdavimlerdi) her uğradığımda, Oktay Ağabey elinde yazıları düşünüp dururdu. Sokağın en gariban ikilisi Tanrıverdi ve Ahmet, Efendi Cengiz ve Tinerci Metin himayelerinde oldukları Oktay Ağabey'den gerekli cep harçlıklarını alırlardı.

Cancan'ın yaşlı fahişeleri

ADI BENSİZ KONACAK

-G-

Sen çınarlara bakardın
bir kadın "elde var hüzün"ü söylerdi
depremler evimizi sallardı
ölçeği sendin her sarsıntının, seçilmiş kelimelerin frekansı
bir düş oyası mıydın, yoksa oyalıyor muydun düşlerini zihnimin "aura"sında
evet sanaydım, senin için yaratılmış bir adanın en suskun rüzgarıydım
buzlu camlar, saatler ve garibanlarıyla Nevizade'nin
saçlarına ak düşmemiş adamıydım.

de "tek" rakılarını içerlerken, O da bu tükenmiş hayatlarla ilgili notlarını tutardı... Tanrıverdi, Ahmet ve Tavşan Birsen daha ölmemişlerdi, ama Oktay Güzeloğlu tanımını yapmıştı: BEYOĞLU'NDA GARİBANIN OTOPSİSİ YAPILMAZ...

Gece ve gündüzler miadını doldurdu mu ne? Çıkmaz sokaklardan tutun, çınar yapraklarının parsellediği bulvarlara, sise ve yağmura, her şeye. Evet, bilip de çekindiğiniz, söyleyemediğiniz laflara karşın ince belli İstanbullular unutur, küser oldu bu mahale... Tanıdık yüzler birer birer yok oldu; Oktay Güzeloğlu da bu nedenle kaçıp gitti Beyoğlu Devleti'nden. Otopsisi yapılacak gariban da kalmadı artık...

küçük İskender - Safa Fersal
Sanırım Mart '96; İskender'in Nevizade Sokak'taki evi... Açtık ve üşüyorduk...

Ortada sadece İffet Hanım ile Sabri Bey vardı benim için; bir de ölüleri genç şairlerin...

Tanrıverdi - Ahmet

(Allahverdi - ki bu Oktay Güzeloğlu yakıştırmasıdır Tanrıverdi'ye - ve Ahmet, aç bilaç ölmüş; en son Tavşan Birsen'i gömmüştük kimsesizler mezarlığına... Ama, Allahverdi sokakta şarap parası sinyallerken Madam Anahit ona bastonunu sallar, akordeonunu taşıyan yanındaki adam ukalaca söylenirdi, içime sindiremezdim. Sonuçta ya nane likörü ya da Güzel Marmara... Ama Madam'a da aşk olsun. Oysa biz onun için üç gün Çiçek Pasajı'nda alkolle cebelleşmiş, sonra beş parasız Ömer Hayyam sokaklarına dağılmıştık...)

HER ÖLÜM BİR NEDENE YOL AÇABİLİRDİ!..

İHTİYAR

Yazan ve Çizen: Terbiyesiz İnsan Ömürden Bakaçhan
mail: omurdenvian@mailcity.com / icq: 58451282

Bu öykünün sonu ve yeni bir öykü gelecek ay...

ekosistemsilcileri

Yavuz Utkun

"PEK DE GEÇ KALMIŞ SAYILMAYIZ ASLINDA" DİYE DÜŞÜNDÜ İHTİYAR BUKALEMUN!..

MİLYONLARCA YIL ÖNCE ATALARININ ORTADAN KAYBOLUŞU VE GELECEKTE VAROLMASI MUHTEMEL YENİ TEHLİKELER HUZURUNU KAÇIRIYORDU...

Dede Sence doğa bizim dostumuz mu, düşmanımız mı?

AMA, BU TEHLİKELERİN NEREDEN VE KİMLER TARAFINDAN GELECEĞİNİ BİLMEK GÜÇTÜ. EN AZINDAN, AZ ÖNCE GENÇ BUKALEMUNUN SORDUĞU SORUYA CEVAP VERMEK KADAR GÜÇTÜ. HEMEN BİR SİGARA YAKTI!..

Bak evlat, şu ilerdeki manzarayı görüyor musun?..

CANLARINI KURTARMAK İÇİN KAÇAN ŞU ANTİLOPLAR, ASLINDA ASLANIN DOSTUDUR. ÇÜNKÜ ONUN VAROLMASI İÇİN YAŞIYORLAR VE ÖLÜYORLAR. AMA ASLA BUNUN FARKINDA DEĞİLLER...

KROAAV..

BAK ŞU YARAMAZ KÖSTEBEK TOPRAĞI PARÇALAMIŞ, YAPRAKLARI KEMİREN KURTÇUĞU SELAMLIYOR. HEPSİ MUTLU.

SNIF SNIF

ŞU AĞAÇTAKİ ELEMANIN İSE KONUMUZLA BİR İLGİSİ YOK. NE İŞ YAPTIĞINI TAM BİLMİYORUM!..

BAK, BAK!.. ŞU KÜÇÜK KARINCALARI GÖRÜYOR MUSUN EVLAT?.. BELKİ DE DOĞAYI BU KÜÇÜK YARATIKLAR YAŞATIYORDUR. DOĞA DA ONLARA BÜTÜN İMKANLARINI SUNUYOR...

BAK ŞU ARI ÇİÇEĞİN ÜREMESİ İÇİN GEREKEN TOZLARI TOPLAYIP BAŞKA BİR ÇİÇEĞE GÖTÜRÜYOR. TIPKI BİR POSTACI GİBİ AŞK MEKTUBU TAŞIYOR ÇİÇEKDE ŞİİRLER FISILDIYOR ONA...

DOĞA, KİME, NASIL DAVRANACAĞINI ÇOK İYİ BİLİYOR EVLAT, BU YÜZDEN HEP MAĞRUR VE DİMDİK AYAKTA...

PZOFT

ZATEN HEP KORKULARININ GERÇEK OLMASI ENDİŞELENDİRİYORDU YAŞLI BUKALEMUNU... HİSSETMİŞTİ KÖTÜ ŞEYLER OLACAĞINI!..

Dede! Bu ses Neydi?..

TANRIM!

UMH..

SANA SÖYLEMELİYDİM EVLAT; BİZİM GELECEKTEKİ TEK DÜŞMANIMIZ BU, ADI İNSAN.. KAÇ ŞİMDİ GERİSİNİ EVDE ANLATIRIM

ANNE'M MACERALARI

Didem Piyan
missno@postamatik.com

RİNGO RİNGO ŞİŞELER...

Geleneksel sabahlamalarımın birinde eve körkütük, hem de "hiç bir kız evladına" -bu annemin lafı- yakışmayacak bir biçimde çantamda 5-6 adet cep konyağı, ayaklarım birbirine dolaşarak, hakim olamadığım bir dil sürçmesi ve gülümsemeyle dönüyorum. Beynimde kalan son ayıklık kırıntısıyla nasıl anahtar deliğini bulacağımı düşünürken apartmanın daha kapısında annemin o eşsiz sesini duydum. "Çabuk gir kız içeri! Allah'ın rezili. Konu komşu görecek şimdi." Kafamın güzelliğinden olsa gerek, aman o cadoloz ses nasıl bir bülbül şakıması gibi geliyor kulağıma. Ben de bu eşsiz hareketin altında kalmayıp karşılık olarak, ona olan sevgimi ifade etmek için hafif yıkılma hafif sarılma arası bi hareketle anneme doğru "Aannnejmmm..." diye ilerledim. Annemin o şahane sesi ve eşsiz kafaya terlik fırlatma hareketi ile eşlik eden -ki bunda çok başarılıdır, annem diye demiyorum- "Sus kız kaltak saat sabahın kaçı nerlerdesin sen?" sorusuna karşın henüz yılmamıştım. Anneme olan sevgimi haykırmalıydım. " Jannımmş yyaauuvv ama kızzjın gelmiişş olmuyo ki" diye devam ettim. "Seni dilini ısırgan otları dolayasıca yelloz seni. Geç içeri sabahın 6:30'un da uluma apartmana karşı" diye cevap verdi. Hey hat bu heykel kalpli insan benim annem olamazdı. Gururumu ele almalıydım. "Şşşiiişşttttt, ama uluma demesene. Sen bana hakaret mi eddiyyon hun?" diye dıklendim. Beni bir terlik parçasıyla yıldırmasına izin veremezdim. "Bak hâlâ öttüyo. Yürü dedim yürü ayılınca okuycam ben senin canına. Bu kafayla sana ne sölesem boş. Önce bi duş al da sen..." Kaç senelik annem, sesindeki yumuşamayı kan kokusu alan bir köpek balığı gibi sezerdim. Savaş benim olacaktı. Giriştiği başarımdan aldığım gazla "Anneejjim canımmş bi küveti
doldursan duş almadanş önce bi de portakal suyu istiyom içim yanıyo pastöriş olmasın ama" dedim, O da sevgi dolu bir edayla "Bok iç, başka ... Oooo iyi valla hanfendi sabaha kadar meydana çıkmıycak bide liste sıralıycak, sonra? Tamam hazırlıycam ama bilki ayılman için. Şimdi ne desem boş sana." diye tekrarlayıp duruyordu, "bak ne dicem annemm" dememe rağmen ki ne diycemide şimdi hatırlamıyorum, hatunun bana "Sus kız bu çanta ne böle cep konyağı dolu?" diye sordu. Bende aslında ne kadar tutumlu bir insan olduğumu anneme ispatlamak için "İçemediler annejimm bende toplayıp getirdim" dedim ve annem anlamıştı "Hım tasaruf olsun diye dimi?" dedi. Bu tarihi soruyu yanıtlamak için yanıp tutuşan ben "Hah işte tam ben de bunu diycektim" dedim. "Ah ah bi entel kız doğurcama taş doğuraydım, ben de bahtımı var, Allahım sen duy sesimi" diye nedenini anlamadığım bi cümle kuran anneme "anneciimm duyamaz o seni şu anda, tatilde" diye cevap verdim. Açıklamamı anlamamış olacak ki "Sus kız kaltak çarpılcan şimdi. Evin betini bereketini kaçırdığın yetmiyormuş gibi..." diye devam ederken dayanamayıp "gel öpüjem" diye tutturduğumu şimdi hayal meyal hatırlıyorum. Ayıldığımda küvette uyuyup kaldığımı fark ettim Sanırım 1.30 2 saat kadar kestirmişim. İçimden "Lan iyi boğulmamışız küvette sızarken. Anne de anne olucak, insan bi merak eder uyandırır be" diye söylendim. Akşamu şöle bi gözümün önünden geçirip sıyrıtım, annemle karşılaşmak için hiç de aceleci olmayan adımlarla banyonun kapısına yönelip "Anne anne" diye seslendim, tık ses yok "Aaalllooco hatun ya duymuyo musun?" diye son ses bağırınca mutfaktan doğru annemin sesini duydum "Duyuyorum evladım, badem gözlüm bak annen sana neler hazırladı. Hanimiş de benim kızım aman da aman..." diye konuşan annem daha lafını tamamlamamışken ben mutfak kapısına ulaşmıştım. Şoke. " Hö! Anneee iyi misin sen?" diye cevabını aslında bildiğim soruyu gayri ihtiyari sormuştum. Annem kahvaltı sofrasında sarhoş olmuş bir vaziyette ve olanca şevkat dolu gözlerle bana bakıyordu. "Hihihihh..." diye sıntı. Sonra da "Kız bu ne güzel şeymiş bööle, accık boğaz yakıyo ama hihihi." dedi "Anne cep konyaklarıma dadanmışsın" dedim. "Ay hihihiiii iççtim valla oohhh canıma değsin" diye cevap verdi, yok bu bir kabus olmalıydı "Kaç tane içtin o canına değsinlerden?" diye sordum vereceği cevabı korkuyla bekliyordum. "2 tane küççük şişe öle güsel güsel" dedi "Anne delirdin mi sen" dedim sanki hatunun umrundaymış gibi "Yakışır anneye" dedi. "Hım yakışır tabi. Hay ya çattık şimdi sabah sabah" diye sölenirken ne dediğimi anlayamayan annem "Bişimi dedin kızım?" diye sordu. Sordu da sanki bende tekrarlıycak hal kalmıştı "Yok annem yakışır diyodum" dedim. "Gel bak ne dicem, Kahvaltıya da başla bu arada. Konyak kooyimmi?" dedi. Ben ağlamaklı ağlamaklı "Anne kahvaltı dedin ya, hani istersen çay, kahve yada ne bilim meyve suyuyla olaya girsek" diye gevelerken. Gel gör ki hatunun kafa kıyak "Ammann napcan şimdi meyve suyunu yavvv ben koyiim sana bi kadeh korkma bişicik olmaz" demesin mi? "Hayda, yav anne bak ne dicem ben kızınım. Hani çok içiyo diye kızdığın kızın. Hani sen ona minibüs şoförü ağızlı entel kumkuma diyodun bir zamanlar" deyip normale döndürmeye çalıştım. Nerdee "hihihihi amanda aman espri de yaparmış hihihhi" dedi. "Hı tabi espri de yaparmış, maymun ya senin kızın" diye cevap verdim. "Ayyy sus ölücem gülmekten" cevabını işittiğimde artık annemden ümidi kesmem gerektiğini anlamıştım. "Annem ya tamam ya ben kendim yaparım kendime bi kahve, aman dur sen kalkma ayağa" dedim "Ay ay ay yıldızlar dönüyo kız çevremde hihiihi iki kızım oldu valla" dedi. bu ayvayı yediğimin ispatıydı artık "öhöm öhöm eee annem" dedim "Ya kızım bak ne dicem, aman bi bak bişi sölicem diyorum"dedi "Eeee bakıyorum işte söle de çatlatmasana adamı" dedim, pat diye "Sen neden bu kadar içiyosun be evladım" demez mi bu soruya binlerce kez cevaplamış olmanın bezginliğiyle "Öff be anne ya, nerden geldik şimdi bu konuya. Bi derdim olduğundan değil yahu içmeyi sevdiğimden içiyorum. Hani ne biliyim denize girmek gibi bişi bu benim için" dedim "Yakışır badem gözlü kızıma" demesin mi ikinci şoke "Höönk ööhhöö tabi yakışsın kızına. Kaç beden olsun hihihihihhii" dedim "ne ne ne?" diye dediğimi anlamayıp soran anneme "Boş ver" dedim. "Hadi çin çin annesi" dedi kahveyle de hiç olmuyodu ya. "Töbe töbe neyse, hadi çin çin" dedim. Annem almıştı artık sazı eline "Kızım bak ne dicem sen tabi ki içeceksin. Öle aval aval bakma kız yüzüme, ciddi sölüyorum iç tabi sen gençliğini yaşa, fırk bize yaşatmadılar siz bari yaşayın. Bu ülkenin gençleri..." diye tam bir nutuğa başlıyordu ki "Kız anne dellendin mi sen? Bir yerlere felan mı üye oldun kendine gel yahu, hadi neyse şerefe" dedim "Şeref kim kız ben tanıyor muyum?" demesin mi "ne şerefi yahu şerefe diyorum" dedim "Haa tamam o zaman. Kalk şurdan çantamı ver sen bana bakimm" dedi durup dururken napıcaksa çantasını "Al annem" dedim. Elini cüzdanına atıp "Janımın içi al bu paraları arkadaşlarınla bi güzel eğlen hatta benim için de için" dedi şaşkınlıktan orada ölecektim "Yaaa anne ciddi misin sen burada çok para var ama" dedim. Annem felaket halde içerlemiş bir tonla "Sen anneye yalancı mı diyosun yoksa" dedi Bende "Aman ne haddime hemen üstümü değiştiriyim diyodum" dedim. Paraları kaptığım gibi soluğu mutlu ama uykusuz bir biçimde Taksim'de aldım. Öğlen vakti tam ekip toplanmış annemin öğüdünü tutmak için o bar senin bu bar benim diye çoşmuş bir biçimde dolaşıyorduk. Hayat ne güzeldi. Akşam üzerine doğru hafif çakır keyif vaziyetteyken zzırrr diye telefon çalmaya başladı. Ekranda yazan annem lafını görünce büyük bir mutlulukla telefonu açtım tüm şirinliğimle "Annecim" dedim "Kız kaltak, arsız yelloz" demesin mi neye uğradığımı şaşırmıştım "Anneeee nolu yaaa???" dedim "Sen utanmuyor musun anneyi sarhoş edip paralarını alıp tüymeye entel cadı" dedi "Ya anne ne alaka ya ben mi içirdim seni ben mi istedim paraları onların hepsi senin bağımsız eylemlerindi" dedim. İkna olmak bir yana gittikçe sinirli bir tonla "Seni yalancı seni, hemen geri getiriyosun paraları" dedi. Ben de hiç umursamayan bir sesle "Ne getircem yaa işim olmas valla sen kendin verdin, gel kendin al" dedim. Geleceğini hiç tahmin etmiyordum Yanılmışım "Ehh sen kaşından 20 dk sonra ordayım" dedi. N'oldu mu sonra ne olacak 20 dk sonra cidden yanımdaydı.

*Burada anlatılan her öykünün gerçekle uzaktan yakından alakası vardır...

Birgün sanatıma güldüğünüz için pişman olacaksınız!.. ARMAN AKIN

ÇİZERİME DOKUNMA!..

Dizi ve filmlerin tekrar yayınından doğan rant, Kemal Sunal'ın ölümüyle yine gündeme geldi. Sanatçıların "tekrar yayın" halinde ek ücret talep etmemesi, defalarca gösterilen filmlerden tv kanallarının kazançlı çıkmasını sağlıyor.

Aynı durum mizah dünyası için de geçerli.

Türkiye'nin en büyük çizerlerinin ürünleri (**Oğuz Aral**: Avanak Avni, Utanmaz Adam... **Tekin Aral-Latif Demirci**: Arap Kadri... **Ergün Gündüz-Orhan Alev**: Steryo Seyfi... **Bülent Arabacıoğlu**: En Kahraman Rıdvan... **İlban Ertem**: Üniversiteli Mahmut...) onlardan habersiz (ve tabii ki telifsiz) dergi olarak yayınlanıyor. Hem de bu çizerlerin imzaları özenle silinip yok edilerek...

Ve biz bu konuda mizahseverleri, mizahçıları ve Karikatürcüler Derneği'ni daha duyarlı davranmaya ve ortak tavır almaya çağırıyoruz...

EN KAHRAMAN RIDVAN

ÇIKAN BÖLÜMLERİN ÖZETİ

Rıdvan şaşırtıcı ve beklenmedik olaylar sonucu kendini ıssız bir otoyolda bulur. Nerden geldiği bilinmeyen bir uçan daire yolunu keser ve bu aracın içinden çıkan robot kadın, Rıdvan'ın her türlü kahramanca ve soğuk kanlı atağını(!) bertaraf ederek kahramanımızı kaçırır. Gittikleri gezegenin ise umulmadık bir özelliği vardır. Gezegende tek bir insan türü yaşamaktadır. Kadınlar! Rıdvan'ın gelişi bir kısmını fazlasıyla mutlu ederken kraliçenin sinirlerini tepesine sıçratır. Çünkü gezegenin en büyük gelir kaynağı olan viblatör, yapay erkek vb. makinaların üretim ve satışı bu kadının tekelindedir.

Devamı arka sayfada

Ciiik cik Ciiik!
HAYDİ BAKALIM SISKA SERÇECİK... YEMEĞİN GİDİYOR, AFİYET OLSUN! HEH... HE...
Ciiiiyk!
Ciiiyk!..
cik!
Cüüüüyk!
Ciiiiiik!
HADİ ÇIK!
Ciiik!
cik...
Ciiik!
AMA HADİİİ!
!
ÇOK ŞÜKÜR! KUŞ UYANDI NİHAYET!
CUK CUK!
cik!
EVEET HA GAYRET OLUYOR!
67
?!
FA...FA... FAKAT?
İPİ ALDI KAÇIYOR?!
!
CIH CIH CIH!
YUH ULAN!.. BURDA SEYREDERKEN, BENİM BİLE ERKEKLİK DEVRELERİM BOŞ'A YAKTI! SEN HALA MİDE DERDİNDESİN!..
CİLG!
CİYEEEK! BÜTÜN TÜYLERİM YOLUNDU!..
KIZ GEL BAKİYİM BURAYA!
HERHANGİ BİR ARAÇ TAMİRİ YAPMIŞ MIYDIN HİÇ?
ŞEY..BİR İKİ KERE.. N'OLUU...
İYİ!.. ŞUNUN ÖN AMORTİSÖRÜ Bİ ELDEN GEÇİR BAKALIM, PATLAK MATLAK OLMASIN...
?
168
Hıı?.. N'OLUYOR?
Ciik! Hişşt!.. ALOOO! NE YA...
..PIYORSUNUZ!
MMM!
IMO!
Ciiikh!
cik!
cik!
Ciiik!
Ciiik!
Ciiik!
Ciiik!
CIIEEEK!
CEEAAK!
GAAK!

Devamı arka sayfada

DIZZZZ!...
HEH HEH...
?
!
Bİ VİZİLTİ VAR!
DRONG!
DZZZ
ZZZ
AAH!
IH! KAHRETSİN!
VAY CANINA SÜPERMEN GİBİ UÇTULAR YAA!
EEE NE DE OLSA METAL ROBOTLAR! ELEKTRO MIKNATIS VİNCİNE SİNEK GİBİ UÇUP YAPIŞMASALARDI HAYRET EDERDİM! HEH HE...
?
BU DA KİM?!
KİM Mİ?! ÜLKEMİZ YUKARI AFRODİSTAN'IN YÜCE PARLAMENTOSUNUN DEĞERLİ ÜYELERİNİN KIYMETLİ OYLARIYLA SEÇİLMİŞ SAYGIDEĞER VE ULU BAŞKANIMLA KARŞI KARŞIYASINIZ..!.
OH OH OOOH!.. BENİM İÇİNDE BU KADAR YAĞ ÇEKİLSEYDİ EN AZ ONUN KADAR ŞİŞKO OLURDUM MUHAKKAK..!.
NEEE?! BENİM BİRAZ TOPLU BİRİ OLDUĞUMU İMA EDİYORSUN YANİ?!
BAM TELİNE DOKUNDU!
NE TOPLUSU HANIM! ŞİŞKO DEDİM ŞİŞKOOO.! BIKTIM SİZLERDEN ARTIK BE.!.
AYOL YEMEKTE SALÇA KADINDA KALÇA... Bİ DİRHEM ET, BİN AMP ÖRTMECE...!
SEN DİRHEMLE OKKAYI ŞAŞIRDIN GALİBA!
...MARUL GÖBEK YUMUŞAK DÖŞEK! GEL GİR KOYNUMA YAPALIM BEBEK! OH ŞAPIRT.!.
IYYY! KAZARA ÜSTÜME DÜŞSE Bİ DAHA İFLAH ETMEM!
AĞZININ SUYUNU TOPLA DA KOŞ ŞİLLİK RUTUBET YAPIYOR!
!?
COZZ!...
TAM GERDEĞE GİRECEKKEN ERKEĞİMİ KAÇIRMAK KARILIK RACONUNA SIĞAR MI KALTAK?.
A...A...AŞAĞI AFRODİSTANLILAR!
VAY YAAY KİMLERİ GÖRÜYORUM..!.
ONA ÖYLE DEMEM PEYNİR EKMEK YEMEM! EĞER ERKEK BENİM OLMAZSAA...
..SANA DA YAR ETMEM..!.
HIII?!
MADEM O KADAR İSTİYORSUN BIRAKIYORUM SANA!
..AMA BİLESİN Kİ ADAMCAĞIZIN CİNSEL ORGANININ SON KULLANMA TARİHİ BİRAZ SONRA BİTECEK! KEH...KEH!.
YETER BEE!..
..BANA SAHİP OLMANIZ İÇİN ARADA NİYE BEN NİYAZİ OLUYORUM YAV?
AIRRRRR!.
!!
ÜÇE KADAR SAYICAM! YA DEFOLUP GİDERSİN, YA DA TAM BEYNİNDEN VURURUM ALLAAMA!.
RRR..
RRRR..
?
!!
BU DA NEDİR BÖYLE?
KAHRETSİN!..
BU YUKARI AFRODİSTAN ŞİLLİKLARININ YENİ YAPTIĞI Bİ SAVAŞ GEMİSİ OLMALI!.
ALLAH SENİ İNANDIRSIN, SURATINI MOSMOR GÖRMEKTEN SONSUZ MUTLULUK DUYARDIM....
AMA BÖYLE DEVASA Bİ GEMİYE HENÜZ SAHİP DEĞİLİZ!.
NEEE? PEKİ KİM BUNLAR?
Hiii?. SAKIN İĞRENÇ KERTENKELE SURATLI UZAYLI YARATIKLAR OLMASINLAR?.. ANNEEE..!.
BUNLAR BİZİMKİLER!
EN KAHRAMAN RIDVAN'IN KAÇIRILDIĞINI ÖĞRENEN DÜNYA DEVLETLERİ BİRLEŞİP, BENİ ALMAYA GELMİŞLER!
HEEY BURDAYIM! BENİM BEEN RIDVAAN!..
BAKIN..! BİR ŞEY GÖNDERİYORLAR AŞŞAA!
DIZZZZZZ!
YEMEDEN ÖNCE TADIMIZA BAKACAKLAR MUHAKKAK!

Devamı sıkı sayfada

HIŞŞŞT KIZLAR İYİSİNİZ YA?..
AAA?.. SENİN Bİ YERLERİNİ PARÇALAMADI MI BU AZGINLAR?
YAA BIRAKIN ŞİMDİ YARENLİK YAPMAYI DA İNDİR BİZİ ŞURDAN! BÜTÜN YAĞIM BEYNİME DOLDU VALLA!
öte yanda
Bİ DAKKA HANIMLAAR! LÜTFEN!
..BU BİR HABERLEŞME ALETİDİR VE... YAHU BIRAKIN ŞUNU BOZUCAANIZ HAYDAA!..
HERKESE BEŞER TANE DÜŞECEK KADAR ÇOK ERKEK GELMİŞ!
OHH!.. GÜNDE BEŞ VAKİT SEVİŞEBİLİCEEZ ARTIK HA!..
AY BENİ DE HEVESLENDİRDİNİZ VALLA. Bİ TANE DE BEN ALIP DENİİM!..
DENİYCEKMİŞİ ROBOTLUĞUN YÜZ KARASI ŞİLLİK!..
BENİM DÜNYAMDA DA SEKSE ÖNEM VERİRLER AMA BURADAKİ KADAR BULAŞICI DİİLDİ!..
HİŞŞŞT!.. DAHA GELENLER VAR!..
KÖR TALİH!..
ÖYLE DE KIZ! ERKEK OLSUN DA ÇAMURDAN OLSUN ANASINI SATIİM!
BİZ GİDENE KADAR EN SAĞLIKLI ERKEKLER KAPANIN ELİNDE KALICAK VALLA!..
RESMEN GRUP SEKSE DÖNDÜRDÜLER OLAYI!..
NE GRUBU ABLACIM?.. YILDIZLAR ARASI KİTLE SEKS KİTLEE!..
Bİ KAZAYA UĞRAMADAN ŞU ARAÇLA UZAYA ÇIKSAK BARI!..
öte yanda...
BU SADECE MEKANİK Bİ ALETMİŞ YAA! İÇİNDEN TEK Bİ ERKEK BİLE ÇIKMADI!
KAZIKLANDIK!
BAKIIIN!.. BAŞKA Bİ TANE DAHA ARAÇ YOLLUYORLAR!..
KESİN ONDA VARDIR...
OLMUYOR HANIMLAR!..
YANİ BİZ DE KADINSIZLIKTAN ACAİP HALDEYİZ FAKAT...
..BÖYLE HURRAA DİYE SALDIRIRSANIZ AŞŞAĞIYA İNMEYE KORKARIZ...
BIRAK BAHANEYİ DE DOĞRU SÖYLE! İKTİDARSIZ PİLAN MISINIZ YOKSA?
TAMAM! YUKARI AFRODİSTAN BAŞHANIMI OLARAK SİZE SÖZ VERİYORUM. SALDIRMA MALDIRMA YOK!
EVET YA! KADINLIĞIMIN HAYRINI GÖRMİİM Kİ BEN DE NAMUS SÖZÜ VERİYORUM!
KIZLAAR!..
UYGAR Bİ HANIMEFENDİ GİBİ HERKES DÜZGÜN ŞEKİLDE SIRAYA GİRSİN!
GİRDİK BİLE! BİZE DE BU YAKIŞIR ZATEN!..
HADİ GELSİNLER ARTIK!
HOP HOOP KULAĞIN SAĞIR MI KIZIM? DÜZENLİ DEDİLER Dİ Mİ?..
SANA NE BE?.. BAZILARI HAROŞA ÖRGÜ ÖRER BAZILARIYSA İKİ DÜZ, Bİ TERS!
GELANİK SELANİK!
ŞU UZAYDAN GELEN ERKEKLER ÇOK HOŞUMA GİTTİ!..
SENİN Mİ BENİM Mİ?.. BAYILDIM VALLA!
NE NEE?..
CİVİTMAYIN YAA!..
BENİ DÜNYAMA GÖTÜRMEK İÇİN SÖZ VERMİŞTİNİZ! LÜTFEN YANİ BE!.. HEM UNUTTUNUZ MU, SİZLER ROBOTSUNUZ CANIM!
HEM ERKEK MİLLETİNİ TANIMAZSINIZ! EVLENİCEZ DİYE KANDIRIP, İKİ KERE YATTIMI, TÜYER GİDERLER!..
..AYRICA DAYAK, İÇKİ KUMAR, KARI, KIZ GIRLAA! VAZGEÇİN BU SEVDADAN!..
..AMA NOLURSA OLSUN, İLLE DE İNSAN ERKEK OLSUN DİYE DİRETİYOSANIZ YANİ...
..EEE... ŞEYY... O KONUDA PEK DENEYİMLİ DİİLİM AMA KAHRAMANLIK FARKIM VAR ÖTEKİLERDEN...
SİZE SÖZ YOL BOYU...EE... BAZI FEDAKARLIKLARDA BULUNABİLİRİM YANİ... YETER Kİ GİDELİM...
SAÇMALIYORSUN!
ÇOK MERAKLIYSAN, O ERKEKLERİN BEDENLERİNİ AL DA SEN KULLAN!..
TER KOKULU KİLLİ ETLER!
BÖÖÖYG! İĞRENÇ!
?!
AMA DEDİNİZ Kİ...
BİZ SADECE, TAM KAÇICAAMIZ SIRADA ORTAYA ÇIKIP HERKESİN DİKKATİNİ ORAYA ÇEKMELERİNE BAYILDIK!
YANİ... ŞİMDİ DÜNYAYA DÖNÜYORUZ ÖYLE Mİ?..
KOSKOCA UZAY GEMİSİNİ PİKNİK YAPMAK İÇİN KAÇIRMIYORUZ HERALDE!
AMMA GEVEZELİK YAPTINIZ. BAĞLAYIN KEMERLERİ DE GİDELİM ARTIK!

EN KAHRAMAN RIDVAN

meraklısına

Yeter be! Yeter artık! Eylül geldi, havalar serinler artık dedik, hiç bir bok olduğu yok! Gene kan ter içinde, bilgisayarımın başında sıcakları hissetmemeye çalışarak başladım yazıya. En azından şu an dergide kimse yok, tek başıma rahat rahat yazarım yazımı. Sadece iki tane pis kedi var, onları da sokağa attım şimdi! Alerjim var kedilere, n'apalım?!.

Geçen ay zam yaptığımızdan dolayı özür dileyerek başlamıştım yazıma. Baktım ki kimse rahatsız değil bu zamdan. Derginin tirajı da artıyor! O zaman bu ay bir zam daha yapalım, fena olmaz değil mi? Hadi lennn! Şaka şaka, zam falan yok gördüğünüz gibi. Tanrı her dergiye sizin gibi sorunsuz okuyucu versin?!. Bir de derginin reklamını biraz da siz yapabilseniz... Eşe, dosta, arkadaşa tavsiye etseniz... Bir yıldan fazla zaman oldu bu dergi çıkmaya başlayalı, ama hâlâ dergiyi tanımayanlar var! Siz de üstünüze düşeni yapın işte!..

Esas bomba haber geliyooor! Evet, kısa bir süreye kadar bu bürodan da taşınıyoruz!!! Üçüncü bürodan da ayrılıp İpek Yolu'nu takip ederek Çin'e kadar gideceğiz herhalde. Ya bir yerde tutunamadık be arkadaş, nedir bu böyle? Önümüzdeki ay gene adres değişecek, siz de yeni adrese gelirsiniz artık... Delireceğim be kardeşim, belki hayatımdaki ellinci mekan değiştirme bu!!!

Bir de şahsi taşınma haberi vereyim. Ben de kadim dostum Patkan Serhat'ın yanına taşındım! Kuul Yener evden ayrılınca, ben de boş alandan yararlanıp hooop zıpladım bu eve. Zaten uzun zamandır İstanbul'da bir evim yoktu! Şimdi dergi yapıldığı zamanlarda Bandırma'dan gelince kalacak bir yerim var artık!

Biraz da dergimizdeki elemanların bazı özelliklerini anlatayım size, bir de benim ağzımdan dinleyin onları... **Erdal Abi:** Her uzunluktaki mesafeyi yürüyebilme yeteneğine sahiptir, yürümekten hiç yılmaz!.. **Tuncay Abi:** 40 seneden beri izci olarak yaşar, ateşi bile odunları birbirine sürterek yakar!.. **Aptülika:** Kendisi benim büyükbabamdır, hakkında yorum yapamıyorum!.. **Fenni Abi:** Tarama, renklendirme ve işini geç teslim edenlere fırça atma konusunda bir numaradır!.. **Kemal Can Kerse:** Saygılar Abi, ellerinden öperim. **Ömürden:** Suya alerjisi vardır, en son askerlik yoklamasına gittiğinde yıkanmıştı, yılını bilemiyorum!.. **Yavuz:** Çok çalışkandır, iş arama konusunda uzmanlaşmıştır!.. **Mertun:** "Hâlâ ortada yok, gelince dövecem" derken içeri girdi lavuk!.. **Kemal Ç.:** Kılıbıktır, ama yenge yokken de her türlü maço muhabbetini yapar!.. **Serhat:** Pokemongiller'den "Balina" olanıdır (Nasıl bir şeyse?)... **Tolga Erdinç:** Hakkında bir şey yazınca babası dövüyormuş, "iyi çocuktur" yazayım bari!.. Neyse, geri kalanını da bundan sonraki ayda yazarım. Büyüklerin ellerinden, küçüklerin gözlerinden öperim...

Biliyorsunuz, bir de haftalık dergimiz var: "SOLAK" Daha yoğun bir çalışma içerisinde, haftada bir iki gece sabahlamalarla ortaya çıkan bir dergi... "Çizerime Dokunma" adı altında bir kampanya başlattık orada! Çizerlerin telif yasalarıyla ilgili ve bizim için gerçekten çok önemli bir şey. Bir de Ömürden'in "Abu Jamal'a Özgürlük!" kampanyası var. Bu sayfalardan ikisine de destek verip aynı desteği sizden de bekliyorum...

Bir dakika, unutmadan söyleyeyim **www.komiksolak.net** isimli web sitemiz açıldı!!! Evet artık lanet olası sanal ortamdan da dergilerimizi takip edebilirsiniz. Bu siteyi hazırlayan Bora ve Can'a da çok teşekkürler...

Eveeet, geldik deniz, kumsal, plaj muhabbetlerine... Ağustos ayı içinde de bolca denize girdim. Demiştik ya, bizim oraların denizi çok temiz. Balığa da aynen devam. Genelde hep Kapıdağ çevresinde denize gireriz, ama bir değişiklik yaptık. Ayı Mehmet, Köylü Erol ve ben "Deniz Kent" diye bir yere gittik. Selçuk Abimiz ve eşi Esra Abla'nın büyük bir marketleri var orada. Önünde de gazino gibi ufak bir yer, yan tarafta da atari makineleri. Eee biz üç tane insan azmanı, çam yarması yaratık, çocukların önüne geçip saatlerce oyun oynadık orada. Biraz da denize girip dalgalarla boğuştuk. Ama esas kıyamet akşam koptu! Esra Abla'nın elleriyle hazırladığı binbir türlü yemek ve mangalda köfte!!! Gerisini siz hesap edin artık, zaten tahmin edersiniz!!! Selçuk ve Esra ikilisi sağolun, ellerinize sağlık, çok güzel bir gündü, gene geleceğiz!!!

Ayrıca Nurten Hala ve Mehmet Amca'ya da çok teşekkürler... Onlarla da bir çok kez denize ve pikniğe gittim. Hala'nın dolmaları, Mehmet Amca'nın tavuk ızgaraları... Sıcak falan diyorum, ama inşallah bu yaz da, bu güzel günler de bitmez...

İki hafta önce bizim meşhur Tepe Gazinosu'nda oturuyoruz. Oktan şiir yarışması düzenlemiş, bekliyoruz yarışma yapılacak diye. Oktan geldi Kemal'le ikimize "Siz jüridesiniz" diye. Haydaa, n'oluyor be arkadaş! Zaten ben sosyopatım, bir de o kadar insan içinde jürilik yapacağım! Neyse, allahtan bana çok iş düşmedi de kolay yırttım. Ama birisi çıkıp da "Fenerbahçe Marşı"nı okusaydı onun birinciliği için kanımın son damlasına kadar çarpışırdım. O kadar!!!

Şimdi de ilginç bir kaç kitap ismi vereyim size. Caner söyledi geçenlerde, kendisi kitapçıda çalışıyor da. Evet ilk kitap *"BAGAVADGİDA Açıklamalı Hint Destanı"*. Yazan da *"Kutsal Lütuf"* Yayınlayan ise *"Uluslararası Khrisna Şuurlanışını Güçlendirme Derneği"*. İkinci kitabın adı da *"İlkyardım El Kitabı"* "Eee gayet normal" diyebilirsiniz, ama yazarı *"John Ambulance"!* Hadi şimdi ne diyorsunuz bakalım?!. Bu kadar gazel kitaplar duymadım ben hayatımda. Yani "Ambulance" soyadlı bir insan var mıdır, "Uluslararası Khrisna Şuurlanışını Güçlendirme Derneği" ne iş yapar? Bir yazar kendisine nasıl "Kutsal Lütuf" der? Gel de çık işin içinden. Tabi ki bunlara alternatif olarak Caner de bir iki kitap yazmaya karar vermiş. *"Mezopotamya'da Kubur Mimarisi" ve "Karakalemle Kuku Çizme Sanatı"*

Tam bunları yazarken dışarıda hava kararmış, bulutlar gökyüzünü kapladı ve dolu yağmaya başladı. Demek ki bir şey istemek için dua etmek değil, yazı yazmak lazımmış! O zaman yazıyorum buraya: "Fenerbahçe açık ara şampiyon olsun! Los Angeles Lakers hiç mağlup olmasın! Engin ve Birol, Indiana Pacers ile Chicago Bulls yüzünden hayatları boyunca manita bulamasınlar!!!"

Geçen ay büyük bir mutlulukla İlhan İrem'in yeni albüm çıkardığını yazmıştım. Aslında ben de bu haberi bir gazetede okumuştum. Koştum gittim bir kasetçiye. Albümü sordum. Adam onların eski albümler olduğunu söylemesin mi? Aldım baktım albümlere, hakikaten dört tane eski albümünü tekrar çıkarmış piyasaya İlhan İrem. Hayal kırıklığı tabi ki, ya da "Kedim ağaçta kaldı itfaiye çağırın" Ertesi gün de Radikal'de bir röportaj. İlhan İrem diyor ki: "Küskünlük hakkımı kullanıyorum." Ve müjdesi de "Yeni albüm Ekim ayında çıkacak." Ben de bir ay daha beklerim o zaman!..

Bomba Haber!!! Lümpen Mehmet boğaz manzaralı, geniş dairesine taşındı! Bundan sonra onun terasında mangal partileri yapabiliriz. Geçenlerde zor bir sabahlama anımızda yaptığı patatesli yumurta ile bizi kalplerimizden vuran bu şahsiyete sonsuz teşekkürü de bir borç biliriz. (Evet, itiraf ediyorum ki hayatta yazdığım en yalaka cümlelerdi!)

Ve gelelim muhteşem üçlüye... Ayı Mehmet, Baba Uğur, Köylü Erol... Bir pazar günü gene toplu halde deniz, plaj voleybolu, plaj futbolu oynamaya gittik. Önce kısa bir deniz faslı. Arkasından plaj futbolu başladı, ama maç yapmadık. Sadece Eczacı İbo'nun koruduğu kaleye %95'i golle sonuçlanan şutlar attık! Neyse, sonra da plaj voleybolu başladı ki esas kan burada dökülecekti işte. Bi-

zim takım: Ayı Mehmet, Köylü Erol ve Ben. Karşı takım: Baba Uğur, Hayvan Doğan, Eczacı İbo. Doğal olarak 3-0 gibi bir galibiyet aldık, ama rakip takımın her türlü sahtekarlığa başvurması, kırk yıllık kuralları değiştirmeye kalkması ve hatta kendi sahasının çizgilerini küçük çizmesi gibi bir sürü dalavereyi de yenmiş olduk. Galibiyet sevinciyle denize atlayıp eğlenmeye başladık. O sırada Hayvan Doğan koskoca zehirli bir denizanasını şaaap diye Baba Uğur'un göğsüne yapıştırmasın mı... Koskoca plaj, o 130 kiloluk adamın bağırmaları, titremeleri ve yerlerde yuvarlanmasıyla 17 Ağustos depremini bir kez daha yaşadı. Sonuçta adam kurtuldu, ama ne denizanasıymış be arkadaş! Dağ gibi adamı yere serdi?!. Ha bir de gecenin sonunda, tutulan balıkları tavada kızartmak yerine rejim yapmak uğruna elektrikli ızgaraya atıp, sadece kılçık yiyen iki zayıf insan vardı ki isimleri: Ayı Mehmet ve Köylü Erol'du...

HOP GÜM PTT!!! NÜKLEER SANTRAL GİRDİ SEPETE!!!

En sonunda başardık! Lanet olası ve kafa atılası nükleer santral ihalesi sonunda iptal oldu! Her ne kadar Başbakan *"İleride tekrar yapacağız, sadece erteledik"* dese de, ihaleye katılan şirketlerden birinin yöneticisi aynen şöyle dedi: *"Projeyi öldüren en önemli neden Türkiye'de çok yoğun bir anti-nükleer karşıtı tepkinin olmasıdır"* Evet ya, yoğun hatta sizi bile boğacak kadar yoğun bir tepki vardı Türkiye'de. Valla gayet normal! İstemiyoruz çünkü! Bence bu olaya en son noktayı koyan Ulusal Gençlik Kampı oldu. Protestolar şenliğe dönüştü orada. Tabi bizim kampanya da bitmiş olmuyor. Hâlâ NÜKLEER SANTRALLERE KAFA ATIYORUZ! Tüm dünyadaki bu pislik yuvaları kapanana kadar hem de. Yıllar önce HIBIR dergisinde İrfan Sayar'ın başlattığı bir "Pet Şişe Gönderme Kampanyası" vardı. Herkes içine mesaj yazdığı bir pet şişeyi İrfan Sayar'a gönderiyordu. Hatta ben de göndermiştim. Birden aklıma geldi, yazayım dedim...

Bu arada BAGFAŞ denen pislik yuvası Marmara Denizi'ni ve bulunduğu çevreyi mahvetmeye devam ediyor! Denize karışan pislikler bir yana, bacasından geceleri çıkan bembeyaz duman (ki bu bitkileri öldürüyor) ve çevreye bıraktığı atıklar (bu da etrafı öldürücü bir kokuya boğuyor) son derece can sıkıcı hale gelmeye başladı. Az kaldı, orası için de protestolar ve kampanyalar başladı başlayacak!!! Bekleyin...

VALLA OLDU, BİLLA OLDU...

Hem de nasıl oldu?!. Lise yıllarım. O zamanlar Bandırma'da tam bir hafta sürerdi "Uluslararası Kuşcenneti Festivali" Ben de bu festivallerden birinde rehber öğrenci olmuştum. Yani dışarıdan gelen misafirlerle ilgileneceğim, çeşitli yerlerde görevli olacağım falan filan... Bir gün rehber öğretmenimiz, biraz önce gelen bir misafiri şehir dışında kalacağı kampa götürmemi söyledi. Tamam dedim. Gelen misafirlere baktım, birisi orta yaşlı birisi de oldukça yaşlı iki kişi. Neyse arabaya bindik. Arabanın bagajında da iki koli kitap vardı, ama merak edip de bakmadım ne kitabı diye. Yola çıktık. Yolda genel bir muhabbet başladı. *"Kaçıncı sınıftasın? Edebiyat öğretmenin kim? Hababam Sınıfını okudun mu?"* ve bunun gibi bir sürü soru soruldu bana. Ben de cevapladım, ama hâlâ onların kim olduklarını bilmiyordum. Neyse, yol böyle muhabbetlerle bitti. Kampa geldik. Arabadan indik ve kamptaki görevli bize doğru geldi. Arabadan inen orta yaşlı adam ise ona aynen şöyle dedi: *"Selam, size Rıfat Ilgaz'ı getirdim!"* Aman allahım, bir saatten beri yolda konuştuğum adam Rıfat Ilgaz değil miymiş?!. Bu şoku atlattıktan sonra hemen bavullarını kaptım, yukarıya çıkardım. Neyse ki muhabbet için geç kalmış değildim. *"Gel, beraber yemek yiyelim"* dedi Rıfat Ilgaz. Oturduk, beraber yemek yiyip uzun uzun konuştuk. O sene birkaç dersten bütünlemeye kalabilirdim, ama o bu derslerden geçeceğime söz vermemi ve muhakkak üniversiteye gitmemi istedi. Ben de o sözleri verdim ve tuttum... Şimdi O'nu bir kez daha saygıyla anıyorum...

SON VE ÇOK ÖZEL BÖLÜM...

Kimse kusura bakmasın, burayı mecburen çok özel bir bayana ayırıyorum... Kendisiyle tanışmamız bundan bir kaç ay önce oldu. Hani derler ya *"Love at First Sight"* diye. Aynen öyle işte!!! Belki bir takım imkansızlıklar yüzünden bir araya gelemiyoruz hatta hiç gelemeyeceğiz... Ama şu var ki, insan hayatında kolay kolay yaşanacak şey değil bu! Dünyadaki bir sürü sahte sevginin arasında, en azından gözlerimizle konuşabiliyoruz. Ve şimdi ben İstanbul'da dergide bu yazıyı yazarken emin olun ki kalbimin yarısı da onunla beraber... Dergi biter bitmez geri döneceğim ve ondan sonrasını ise bilmiyorum...

Tüm bunları yazarken TEARS gurubunun "First Light Of the Morning" adlı şarkısı geldi aklıma. Bari bir kısmını yazıp ruhumu bir nebze de olsa hafifleteyim herkese hoşçakalın diyeyim...

"In the mistic candle light,
Looking out of the window.
And I watch the sad beads of rain,
Clouds are running in the sky.
Sleeples nights and the empty hands,
Only waiting for your love.
Sunrise and sunset I cry for you,
Can you see the light in my eyes...
First light of the morning I'll back to you
Days and nights looking for you, I need your love..."

Cem GÜREL
gurelcem@hotmail.com

BU DA O!..

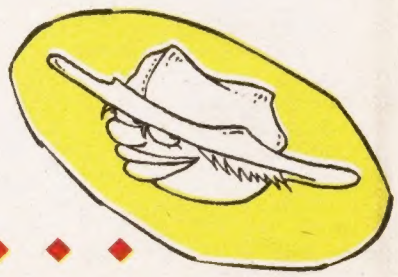

notlar...

ZORT!..

BORA FER
kendihalinde@yahoo.com
www.ciftklik.cjb.net

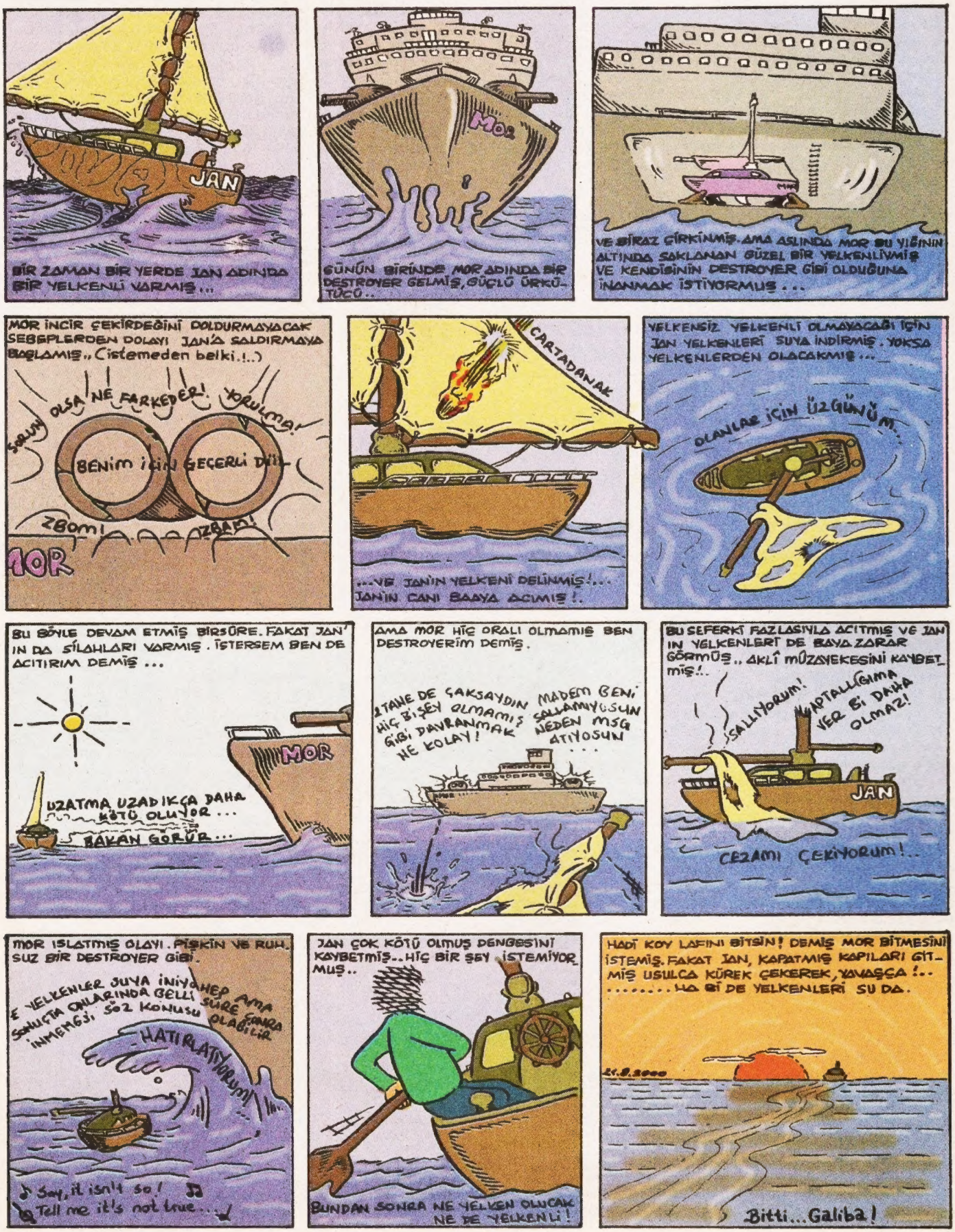

Siyah Ajans

Tarlabaşı Bulvarı Şimal Sk. 6/1
Şişhane-Beyoğlu-İstanbul
Tel-Faks: (0212) 292 05 26

ÜRÜN YA DA
HİZMETLERİNİZİN
TANITIMINI YETERSİZ
BULUYORSANIZ;

• Reklam Kampanyası • Tanıtım Filmi
• Afiş • Broşür • Takvim • Ajanda
• Kartvizit • Katalog • Poster
• Kitap • Dergi • Web Sayfası
• Fotoğraf Çekimi • Serigrafi
• Tabela • Promosyon • Ses Düzeni

SEÇENEKLERİNDEN
YETERİNCE
YARARLANAMIYORSUNUZ
DEMEKTİR!..

BİZ,

profesyonel yazı kadromuz, çizerlerimiz, grafikerlerimiz, film çekim ekibimiz, fotoğrafçılarımız ve diğer yardımcı elemanlarımızla

YENİ SEÇENEKLER SUNUYORUZ!..

www.komiksolak.net
açıldı...

www.komiksolak.net

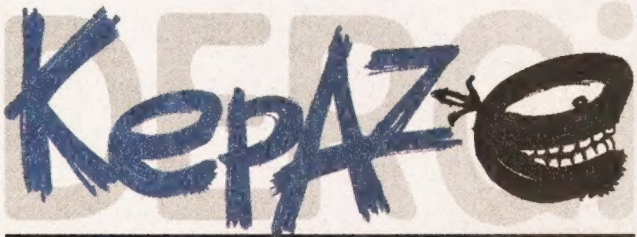

ELİ KULAĞINDA!.. ÇIKTI ÇIKACAK!..

SEMERKANT
KİTABEVİ

•Kitap • Dergi • Kaset • CD
• Yabancı Gazete ve Dergi

Süslü Saksı Sok. No: 5 Beyoğlu / İstanbul
Tel&Fax: 0212.244 47 01

Her Cumartesi
Evrensel gazetesi ile birlikte...

Her Pazar bayilerde...

KRAL ÖLDÜ YAŞASIN

Soytarı

EYLÜL 2000
SAYI: 2000/09 (15)
Sahibi:
Erdal BELENLİOĞLU
Sorumlu Yazışleri Müdürü:
Cem GÜREL
Yapım ve baskı hazırlık:
SİYAH AJANS
Grafik ve bilgisayar tasarım:
Fenni ÖZALP • Kaligrafi Özlem CANKAYA • Satış ve işletme Kemal Can KERSE • Muhasebe

Ercan Remzi UĞUR • Dağıtım BİRYAY • Baskı Ilıcak Matbaası • Film çıkış Teknik Çözüm (0.212) 613 47 76

Adres: Siyah Ajans
Tarlabaşı Bulvarı Şimal Sok. 6/1
Şişhane- İSTANBUL
Telefon ve Fax: (0.212) 292 05 26
E-mail: soytari99@hotmail.com
Abonelik koşulları: Yurtiçi (posta)
1 yıllık abone bedeli 11.000.000.-TL,
6 aylık abone bedeli 5.500.000.-TL.
Abonelik için Türkiye İş Bankası Beyoğlu Şb. 1011-1465610 No'lu hesaba ücreti yatırdıktan sonra isminiz ve açık adresinizle beraber dekontu postalayın ya da fakslayın.

Soytarı Dergisi'nde yer alan ürünler izin alınmadan yayınlanamaz. Yazar ve çizerlerin ürünleri temel alınarak sahneye konulamaz, televizyon ve sinemada kullanılamaz...

SOLAK
YILIN 52 HAFTASI
İNADINA BAYİLERDE!...